HLAS NÁRODA

"Vy representujete ve svobodném světě vlast. Vlast potřebuje lásku a pomoc. Buďte svorni! Jen svorným Bůh požehnává."
JOSEF KARDINÁL BERAN
arcibiskup pražský.

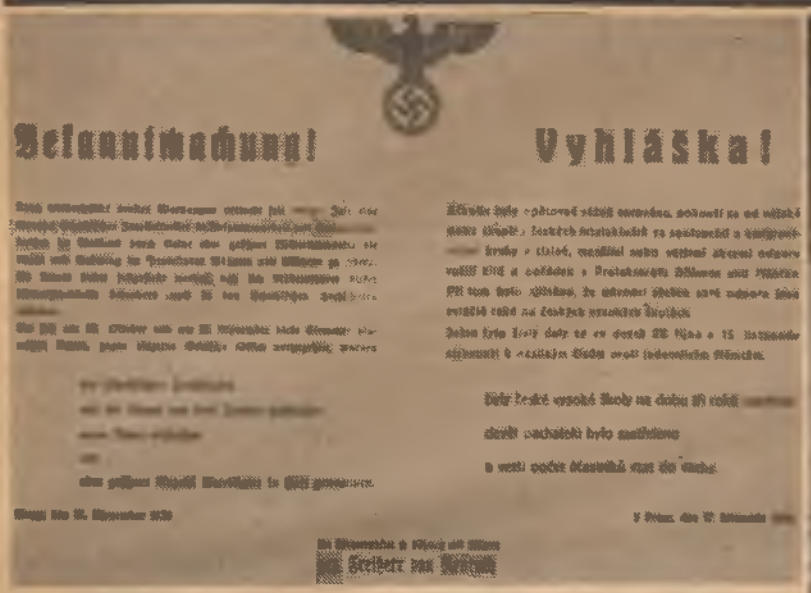
(VOICE OF THE NATION)

TEL.: (312) 762-2044

Udržení českého vědomí, řeči a novin v Americe žádá osobní oběti a nadšené spolupráce každého z nás.

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623 | **Roč. (Vol.) II. — No. 46.** | **Sobota (Saturday) 12. listopadu (November) 1977** | Cena 25 centů

Nacistická vyhláška, oznamující zdrcující zprávu o popravě studentských předáků a o uzavření všech vysokých českých škol.

Záběr ze smutečního průvodu Jana Opletala, ve kterém kráčel profesorský sbor lékařské fakulty Karlovy university, na níž medik Jan Opletal studoval.

17. LISTOPAD 1939

Před 38 lety — u příležitosti celonárodní manifestace k 28. říjnu — proti nacistickému násilí, došlo v Praze k protiněmeckým demonstracím; příslušníci gestapa a nacistické policie začali tehdy střílet do pražských manifestujících občanů, kteří vyjadřovali svůj nesouhlas s novou germanizací a nesvobodou. — Mezi raněnými těchto demonstrací byl i posluchač medicíny Jan Opletal, který 12. listopadu svému zranění podlehl. 15. listopadu se pak konal jeho pohřeb. Po pohřebních obřadech v kapli Patologického ústavu byla rakev nesena na Albertov, kde byla uložena do pohřebního vozu. Někdejší účastníci tohoto slavného pohřbu se pamatují, že pohřeb se konal za naprostého ticha, jen při ukládání rakve do vozu byla zpívána státní hymna. Pohřební vůz dovezl mrtvé tělo Opletalovo na bývalé Masarykovo nádraží, odkud bylo převezeno do Náklína na Moravě, kde bylo 16. listopadu uloženo do hrobu.

Po skončení pohřebního průvodu někteří studenti odešli do svých domovů, většina z nich však šla demonstrovat do pražských ulic. Demonstrace se rozrostly a nacisté v čele s K. H. Frankem, který se dokonce osobně objevil v pražských ulicích, je pokládali za pokračování demonstrací z 28. října a za důkaz protiněmeckého smýšlení českého studenstva.

Večer 16. listopadu začalo zatýkání vedoucích funkcionářů Národního vysokoškolského svazu v bytech i v studentských kolejích. Zatčení byli sváženi do Petschkova paláce v Bubenči. Ráno 17. listopadu byly gestapem a členy oddílu SS zlikvidovány studentské koleje. Studenti byli surově vyvlečeni z pokojů, naloženi do nákladních aut a odvezeni do dělostřeleckých kasáren v Ruzyni, kde došlo k smutnému setkání s těmi, kteří byli zatčeni hned na začátku. Devět z těchto prvních bylo zastřeleno. Studenty mladší 20 let nacisté propustili, ostatním pak bylo oznámeno, že jejich vůdcové byli zastřeleni, a je že čeká odvoz na neznámé místo. A tak brzo ráno 18. listopadu odjížděl smutný transport mladých nadějných lidí do koncentračního tábora v Oranienburgu.

17. listopadu k večeru byla hlášena zpráva, že české vysoké školy byly na Hitlerův rozkaz definitivně uzavřeny a vysokoškoláci půjdou pracovat do továren.

Ráno se už lidé v ulicích zastavovali a v úzkosti z věcí příštích si přečítali se zatajeným dechem tuto zprávu z vylepených vyhlášek. 17. listopad se tak stal symbolem nacistické zlovůle a byl po Druhé světové válce prohlášen za Mezinárodní den světového studenstva, jehož organizace v Československu se bohužel brzy stala nástrojem mezinárodního komunismu.

PROČ A JAK VZNIKL PRVNÍ "VELEHRAD" V AMERICE

Co všechno znamená pojem slova "Velehrad" pro naše národní nábožensko-kulturní dějiny s Cyrilo-metodějskou tradicí dozajista všichni víte. Dnes je to navíc i nejpevnější základní kámen k budování a nejzdravější společný kořen k růstu spravedlivě upřímných bratrských vztahů mezi Čechy z Moravy a Čech, Slováky ze Slovenska a Rusíny z Podkarpat.

Nedlouho před svou smrtí v květnu r. 1969 se pražský arcibiskup a kardinál Josef Beran ve svém římském exilu rozpomněl, že ještě za jeho bohosloveckých studií stával v Římě "Český poutní dům", založený Karlem IV., Otcem vlasti. Po dlouhá století sloužil poutníkům z naší vlasti jako dům setkání, noclehárna, restaurant a hospic.

Aby se měli naši lidé ze všech generací — roztroušení dnes po celém světě — při návštěvě Říma kde sejít a poznat se, z milodarů, které pan kardinál dostal od našinců za své návštěvy v USA a Kanadě, zakoupil v blízkosti Svatopetrského chrámu starou římskou vilu s myšlenkou obnovení zaniklého poutního domu Karla IV. — Dnes už tento poutní dům kardinála Berana, který dostal jméno "Velehrad", dobře slouží potřebám našich lidí — z domova i z exilu, ikdyž není dosud zcela dobudován.

* * *

Po smrti našeho arcibiskupa a kardinála, nezdolně trpělivého vězně nacistů i komunistů, se zcela spontánně naši lidé v exilu rozhodli, že k uctění jeho památky pojmenují svá kulturní střediska — at' už existující nebo budoucí — také "Velehrady". A tak už dnes existují dva Velehrady v Itálii, dva v Rakousku, tři ve Švýcarsku, jedenáct v Západním Německu, jeden v Londýně — a

(Dokončení na str. 12)

Sovětský velvyslanec Anatoly Dobrynin navštívil Aljašku

Sitka, Aljaška. — Anatoly Dobrynin, sovětský velvyslanec ve Spojených státech, právě vykonal čtyřdenní návštěvu Aljašky. Tato návštěva mu podle jeho vlastních slov připomněla, "jak pitomí byli ruští caři". Řekl, že car Alexandr II. prodal v roce 1867 Spojeným státům Aljašku za 7.2 milionu dolarů, a že v následujících 15 letech tam Američané nalezli zlato, které mělo tisíckrát větší hodnotu.

Dobrynin teskně přiznal, že dnes se v této věci už nedá nic dělat; pouze snílkové prý mohou uvažovat o tom, co by se stalo, kdyby si bylo Rusko Aljašku podrželo. — Stojí za poznámku, že v U.S. Senátě byla tehdy proti koupi Aljašky veliká oposice, že páni senátoři v naprosté většině považovali tuto koupi také za "pitomou" — (stupidní) a posměšně mluvili o tehdejším státním sekretáři William H. Sewardovi, který jediný věděl co dělá, když r. 1867 Aljašku od Rusů kupoval — (2 centy za akr). Americké noviny tehdy psaly, že zbytečně utrácí 7 milionů 200 tisíc dolarů za nezajímavý "ledovec".

Sloupek informací

Z SSSR, ČESKOSLOVENSKA A K OSUDŮM NĚKTERÝCH KOMUNISTICKÝCH DAM

Vrat'me se krátce k té moskevské slávě s 60. výročím bolševické revoluce, protože zahajovací projev Leonida Brežněva přinesl jistá překvapení. Hlava státu a zároveň šéf vládnoucí partaje promluvil dne 2. listopadu na společném zasedání ústředního výboru Komunistické strany a členů Nejvyššího sovětu SSSR a Ruské federativní republiky (největší z 15 sovětských republik). Projev prý obsahoval méně obvyklých tirád, oné nabubřelé sebechvály, již komunističtí řečníci rádi plýtvají — a Brežněv našel prý místo pro realistický přístup k některým problémům budoucnosti. Americký tisk zaznamenal již koncem minulého týdne, že náš státní sekretář Cyrus Vance "přijal s uspokojením" Brežněvovu výzvu k omezení nukleárního zbrojení a zkoušek s atomovými náložemi. Podobné pocity mohou mít američtí farmáři, neboť vůdce sovětských komunistů s překvapivou otevřeností přiznal, že žně se nevyvedly podle přání...

□

SSSR MUSÍ ZVÝŠIT NÁKUPY OBILÍ

Podle Brežněva sklidily letos sovětské kolchozy (zemědělská družstva) a sovchozy (státní farmy) 194 milionů tun obilí, o 30 milionů tun méně než v loňském rekordním roce. Přitom i loni musel Sovětský svaz nakoupit 10 milionů tun v USA a v Kanadě — proti 26 milionům v roce 1975.

Podle existující dohody mezi Spojenými státy a Sovětským svazem může SSSR importovat z USA až do limitu 15 milionů tun obilí ročně (do října 1977 to bylo jen osm milionů tun) "bez konzultací". Zvýšení objemu nákupu nad tento limit vyžaduje souhlas Washingtonu. Letošní export obilí do SSSR dosáhl zatím pouhých 2.3 mil. tun a v nejbližších měsících se pravděpodobně silně zvýší.

Dobrá zpráva pro americké farmáře, o jejichž letošních strastech informoval H.N. minulý týden — je na druhé straně špatnou zprávou například pro Československo, které na rozdíl od předválečných dob stále ještě není s to krýt spotřebu obilí z vlastních zdrojů. Dlouhou dobu (od r. 1947) byl monopolním dodavatelem obilnin Sovětský svaz, nyní je ČSR z podstatné části dováží z Mad'arska, o němž se neví, stačí-li splnit svoje závazky i letos. Při této příležitosti připomínám, že neschopnost Sovětů dodávat slíbené obilí komunistickým partnerům postihla také již někdy před dvěma-třemi roky i "Německou demokratickou republiku". Východoněmečtí komunisté si však vědeli rady: nakupují je mimo jiné ve Spojených státech! Jestlipak něco takového dovolí Moskva i Praze?

□

ČESKOSLOVENSKO: OKUPACE JIŽ NIKOLIV "DOČASNÁ"?

V jednom pražském RUDÉM PRÁVU z konce minulého měsíce jsem zahlédl v rubrice "Mezinárodní styky" zprávičku, z níž vyplývá, že bývalý zástupce náčelníka generálního štábu generálporučík Jozef Turošík je novým "zmocněncem vlády ČSSR pro záležitosti pobytu sovětských vojsk v ČSSR". Na této informaci není zajímavé ani tak jméno hodnostáře, jako znění jeho funkce, které je v jedné velmi důležité "maličkosti" také nové. Když totiž byla v létě 1969 zřízena, byl první její vykonavatel generálplukovník Otakar Rytíř uváděn jako "vládní zmocněnec pro záležitosti **dočasného** pobytu sovětských vojsk v Československu". — Že zmizelo slovo "dočasný" není asi dílem náhody, ani prací "tiskařského šotka", ale vyjádření skutečnosti roku 1977 a let nadcházejících...

Ostatně — na sovětskou všudypřítomnost a komunistické "pánybohy" si dnes lidé ve staré vlasti zvykají od malička. Naše čtenářka L.K. dostala dopis z Československa, ve kterém si jedna nešťastná maminka mimo jiné postěžovala, co všechno se její dcerka musí ve škole učit — a opsala básničku, kterou vám nyní ocituji:

Pro koho Lenin žil?
Všem lidem pro štěstí.
Teď tichým spánkem spí
na Rudém náměstí.

Jdou lidé v průvodu,
klaní se Leninu
za to, že miloval chudinu.

Až přijdu do Moskvy
průvody dohoním
také se Leninu
hluboce pokloním.

Líbilo by se vám, kdyby se vaše děti učili říkánkám tohoto druhu? Asi sotva. Děti v Československu **musejí** a rodiče tomu nemohou zabránit, neboť jejich práva protestovat proti něčemu, co si komunisté usmyslejí, jsou velmi omezená.

□

TRAGICKÁ SMRT V. HUSÁKOVÉ

Dne 21. října přinesla Čs. tisková kancelář zprávu, že "20. října při leteckém neštěstí blízko Bratislavy tragicky zahynula manželka generálního tajemníka KSČ a prezidenta ČSSR Viera Husáková". (Některé americké stanice zprávu zaznamenaly a protože "Mrs." se přeslechlo a zdejší novináři si na koncovku "ová" ještě nezvykli, kolovala chvilku fáma, že se "něco stalo Gustávu Husákovi"...)

Spolu s V. Husákovou — pravilo se ve zprávě ČTK — zahynuli "další cestující a tři členové posádky". Jména nebyla uvedena, příčinu "leteckého neštěstí" vyšetřuje zvláštní vládní komise.

Z nekrologu, uveřejněného u příležitosti pohřbu dne 24. října se veřejnost dověděla, že zesnulá "od roku 1944 až do konce svého plodného života působila jako angažovaná komunistická novinářka v PRAVDĚ (bratislavský orgán komunistické strany Slovenska, pozn. J.N.), Čs. rozhlasu a po obnovení vydávání NOVÉHO SLOVA v roce 1968 až do konce života v tomto stranickém časopise". "Hlubokou soustrast" vyjádřil kromě jiných komunistických veličin i Leonid Brežněv.

Zesnulá se stala soudružkou Husákovou teprve před několika málo lety — o soukromém životě komunistických funkcionářů se skoro nepíše! — a v poslední době se stále častěji objevovala po boku svého manžela, jehož byla druhou ženou. První manželka G. Husáka, Magda Husáková-Lokvencová zemřela 49letá v lednu 1966. Měli spolu dva syny a po Husákově návratu z vězení — kde si pod dohledem komunistických soudruhů pobyl v letech 1951—1960 — spolu již nežili v jedné domácnosti.

□

NEBEZPEČNÝ ŽIVOT KOMUNISTEK

Mám tu na mysli především dámy-vyznavačky komunistického učení, které se nějakým způsobem dostaly k pramenům moci a "osud" — představovaný zpravidla pány soudruhy — si s nimi pak všelijak zahrál...

Téměř všeobecně je dnes například znám osud vdovy po Mao Ce-tungovi, která se prý po smrti manžela pokusila získat žezlo císařovny komunistické Číny pro sebe. A jsou-li informace z této říše a o Maově říši i jen zčásti pravdivé — neměla k tomu daleko. Jenže někde nějaká maličkost v aparátě režimu jí nevyšla podle přání a tak se takřka přes noc z dědičky stala "vůdkyně bandy čtyř" a nezdá se být vyloučeno, že po zatčení bude následovat ještě něco horšího...

Před dvěma-třemi týdny se dostala do lidských řečí (ba i komunistických!) Jovanka Brožová, 54letá manželka právě 85letého maršála a prezidenta Jugoslávie Josipa Brože-Tita. Nedostala se do nich snad proto, že by si stěžovala na jeho, či on na její nevěru a to se nějak dostalo na veřejnost. Nikoliv, důvody jsou vysoce politické. Prý se pokoušela "manipulovat" různá jmenování do vysokých funkcí ve státě. Protěžovala prý — sama Srbka — Srby, například dnešního náměstka ministra obrany Djoko Jovanice, který byl partyzánským velitelem jednotky v níž sloužila, a další a další. A doneslo se to Titovi a byl oheň na střeše. Jovanka — od roku 1952, kdy se vzali, vždy po jeho boku — se již od poloviny června ztratila z očí veřejnosti, neprovázela Tita na jeho posledních cestách do SSSR, Severní Koreje, Číny, do Francie, Portugalska a Alžíru...

Vyšlo koncem října "z dobře informovaných kruhů" najevo, že byla ustavena na rozkaz samotného maršála a prezidenta zvláštní komise, která nyní zkoumá, do jaké míry se Jovanka skutečně provinila. Tož uvidíme...

Informace, kterou v polovině minulého měsíce otiskla pražská LIDOVÁ DEMOKRACIE, byla datována v kubánské Havaně. Cituji první tři věty:

"Dceru zavražděného chilského prezidenta B. Allendovou zabil fašismus. Konstatuje to oficiální komuniké vydané v Havaně v souvislosti se sebevraždou B. Allendové. Nervový otřes, který utrpěla po zavraždění svého otce, bolest, kterou jí působilo vraždění, mučení a věznění tisíců chilských vlastenců, ji dohnaly k rozhodnutí vzít si život, praví se v dokumentu." B. Allendová — dodejme — získala po útěku z Chile politický azyl na Kubě.

Konstatuji především, že vdova po prokomunistickém vládci Chile Allendeovi — matka jmenované — má zřejmě lepší nervy, neboť si cestuje po komunistickém světě a sbírá čestné doktoráty a různá vyznamenání — a na obrázcích působí spokojeně, ba i vesele. A dále pak přidávám, že z citované úřední zprávy z Havany přineslo výňatky i pražské komunistické RUDÉ PRÁVO. Komentovalo je poznámkou, že trudnomyslnost paní B. Allendové byla výsledkem také toho, že "ztratila víru v revoluci".

Stalo se na "revoluční" Kubě, kde žila několik roků a poznala ji tedy a tak nelze vyloučit, že zmíněné zjištění je pravdivé, pravdivější, než to o "fašismu".

J. Netík

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu a potřebám našich drahých doma

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VYDÁVÁ:

"VELEHRAD", českoamerické kulturní středisko,
CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC.
2657-59 S. LAWNDALE AVE., Chicago, Ill. 60623

Telefon: 762-2044

ŘÍDÍ: Dp. VOJTĚCH VÍT, O.S.B.
s redakčním kruhem

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v USA $15.00

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem ztotožňovat. — Zaslané rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois

November 12, 1977 — Vol. II, No. 46.

Z ČESKOSLOVENSKA

boty pro muže
široké (EEE)
též krásné papuče, pantofle,
pracovní obuv

MACH SHOE DEPT.
3720 WEST 26TH STREET
CHICAGO, ILL. 60623

HODLÁTE SE STÁT PANEM DOMÁCÍM?
PRODÁVÁTE SVŮJ DŮM ČI LOT?

CHRISTIE'S REAL ESTATE

VÁM SVĚDOMITĚ POSLOUŽÍ.
26th STREET AREA — SOUTHWEST SUBURBAN
SALES — APPRAISALS — MORTGAGE
3617 W. 26th St., Chicago, Ill. 60623 Phone 277-7800
Kristina Moysiyakha — Alexandra Moysiyakha-Lala
Brokers

Oslava 28. října v Chicagu

V neděli 30. října uspořádal Oblastní výbor Československé národní rady americké v Chicagu oslavu 28. října v budově Sokola Tábor, Berwyn. Český pěvecký sbor LYRA, řízený prof. Frankem Kubinou, zahájil slavnostní odpoledne zapěním americké a československé hymny a skladbou Arnošta Prause "Chorál Čechův". V přídavku přednesl sbor písně "Tam tichou nad Lužnicí" a "Okolo Hradišťa", čistě a se zanícením.

Předseda oblast. výboru František Kalkus uvítal přítomné a Český pěvecký sbor LYRA, který svou dlouholetou činností patří k základním pilířům krajanské kulturní činnosti, a srdečně přivítal též Slovenský pěvecký sbor ZORA, vedený Joe Bukovým, z jehož účasti na letošní oslavě se upřímně těšíme.

K významu 28. října promluvil předseda Čs. národní rady americké dr. Mikuláš Ferjenčík.

Po projevu předsedy ČSNRA následovalo svěží vystoupení Slovenského pěveckého sboru ZORA. Národní písně Čierna vlna, Ah okolo Levoči, směs slovenských čardášů a píseň To ta Hel'pa přinesly jasnou, veselou notu a krojovaná skupina mladých je za doprovodu lidové kapely — pod vedením sbormistra a houslisty Joe Bukového — přednesla v živém rytmu. V závěru vystoupení oznámil Joe Kubový, že zazpívají píseň, kterou pro ZORU před léty upravil prof. Frank Kubina. A sbor zazpíval slováckou píseň Tancuj, tancuj vykrúcaj, jako pozdravení prof. Kubinovi. Přítomní přijali vystoupení souboru velmi příznivě.

Dalším přínosem, odlišného hudebního charakteru, bylo vystoupení smyčcového kvarteta Chicago Lyric Opera (Irwin Potitt, housle; William Keller, housle; Rami Solomonov, viola; Vlastimil Dvořák, violoncello). Kvarteto předneslo skladbu Antonína Dvořáka, kvartet č. 6 F-dur "Americký". Provedení vysoké úrovně bylo pozorným posluchačům mimořádným zážitkem a podstatně přispělo k úspěchu slavnostního odpoledne, uspořádaného chicagským oblastním výborem ČSNRA k oslavě 28. října.

—la—

Projev předsedy ČSNRA dr. Mikuláše Ferjenčíka na oslavě 28. října v Berwynu, Ill.

Vám, čo si pamätáte Rakúsko-Uhersko, prvú svetovú vojnu a tých kľudných, ba povedal by som nádherných 20 rokov slobodnej Československej republiky, ktoré nasledovali po 28. októbri 1918, vám nemožem nič nového povedať, čo byste neznali, nevideli a nezažili. Tým z vás, čo ste sa narodili až po tejto dobe, všetko, čo by som chcel povedať, zdalo by sa ako neuveriteľná pohádka.

Cez 300 rokov túžil a prahol národ český po slobode a cez tisíc rokov túžil po nej národ slovenský. Hlavne my Slováci boli sme na pokraji záhuby. Po vyrovnaní medzi Rakúskom a Maďarmi roku 1867 mali Maďari voľnú ruku, čo aj plne využili k násilnej maďarizácii Slovákov, Rusínov, sedmohradských Rumunov, Chorvátov a banátskych Srbov. Zavreli slovenské školy. Do slovenských krajov privliekli maďarských učiteľov, ktorí slovensky nehovorili ani hovoriť nechceli, takže náš slovenský chlapec sa za 6 rokov nenaučil ani čítať ani písať. Negramotnost dosiahla svojho vrcholu, tri štvrtiny milióna Slovákov sa v tejto dobe vysťahovalo zo Slovenska za chlebom a slobodou do cudziny — väčšinou do Spojených štátov amerických. Nemali sme nič. Nemali sme školy. Nemali sme kultúrne ustanovizne, ba ani slovenské bohoslužby. Slovenskému otčenášu a slovu božiemu ma učila stará matka moja zo švabachom písanej Kralickej biblie. Pred prvou vojnou bolo na Slovensku z dvoumiliónového národa len 350 inteligentných, roduverných rodín. V Žiline, Spišskej Novej Vsi, Košiciach, Nitre sa človek slovensky ani nedohovoril. Maďarizácia sa drala aj do slovenských centier — do Ružomberku, Mikuláša, Trenčína i do Martina. Maďarské štatistiky nás uvádzali ako slovensky hovoriacich Maďarov a boli sme pre nich len sprostými Slovákmi — buta Tot —.

V tejto dobe našou záchranou bol už len sám Pán Boh. 28. október prišiel v hodine dvanácté. 30. októbra sa zástupcovia slovenského národa spontánne uzniesli v Turč. Svatom Martine spojiť osud národa slovenského s osudom národa českého. 28. októbru vďačíme, že nás zachránil. Vďačíme mu, že nás zapojil do európskeho myslenia a civilizácie. Vďačíme mu, že nás povzniesol z úrovne stáda na úroveň štátu. Slnko slobody, víťazstvo demokracie prerodilo našu zem, náš národ. Za dobu niekoľko málo rokov bol národ a jeho reč zachránena a na víťaznom postupe. Už v roku 1936 cez pol miliónu školských detí na Slovensku stalo sa zárukou našej národnej budúcnosti a 22 tisíc stredoškolákov na 55 gymnáziach a reálkach bolo protejškom tým 350 rodinám predvojnových inteligentov.

* * *

Všechno toto přinesl 28. říjen 1918. Státní převrat nezvýšil jen úroveň vzdělanosti našeho českého a slovenského člověka a jeho životní míru. On zasáhl hluboce i do jeho duše. Demokracie udělala z něj občana. Občana, který přemýšlí o věcech veřejných, přizpůsobuje se životu politickému a sebevědomě se dožaduje svých práv. Z nevolníků stali jsme se občany svobodné země. Svoboda, toto kouzelné slovo, a národní sebevědomí, změnily nás i celou naši vlast za prvních 20 let Československé republiky v pravý zemský ráj. Svoboda byla silou, která nutila našeho člověka za první světové války ke vstupu do legií. Hnala nás za druhé války do odboje doma, do povstání i do odboje za hranicemi. Za svobodu umírali naši rodní bratři a sestry v koncentračních táborech, plynových komorách a na šibenicích a umírají a trpí dodnes. Člověk může mít všechno, nemá-li však svobodu, nemá nic. Příznačné je, že když svobodu má, neváží si jí a nebrání ji.

Naše vlast je dnes krajinou smutku a stesku. Oloupena a připravena o to nejdražší, co národ může mít — o svobodu. V krásné naší vlasti v Praze, Brně a pod Tatrami žije zdrcený, smutný národ, který ani po 30-leté komunistické nadvládě se nevzdává, doufá a touží a prosí i nás, abychom si vážili a bránili naši americkou svobodu, o které věří, že jim jednou pomůže. Vyslyšte tyto rady a prosby. Pomáhejte bránit svobodu a pomáhejte ke svobodě jiným, v prvé řadě našim drahým doma.

Ne, konec není. Byť stokrát znělo z úst vítězových. Konec ještě není. Porážkou skončil jeden zápas denní, leč navěky se slunce nezatmělo. A nezatmí se, pokud se budeme hrdě hlásit ku svému československému původu.

UPŘÍMNÉ SRDEČNÉ POZVÁNÍ

celé naší krajanské veřejnosti z Chicaga a okolí na slavnost českého

SV. BIŘMOVÁNÍ

spojenou s posvěcením a otevřením česko-amerického kulturního a náboženského střediska

"VELEHRAD"

2657-59 SO. LAWNDALE AVENUE, CHICAGO, ILLINOIS

J. EXC. JAN L. MOŘKOVSKÝ,

sídelní biskup texaské diecése Galveston-Houston,
přijede mezi nás o svátku Krista Krále — V NEDĚLI 20. LISTOPADU 1977.
Účast slíbili i hosté z Říma a jsou zváni všichni naši důstojní pánové v USA a Kanadě, kteří se budou moci v tu neděli uvolnit ze svých pastýřských povinností.

Pan biskup Mořkovský udělí toho dne ve 2 hod. odpoledne svátost biřmování v chrámu Páně Bl. Anežky české (Central Park Ave. a 27. ul. v Chicagu) věřícím našeho původu — dětem i dospělým — kteří dosud neměli nikdy příležitost přijmouti tuto důležitou svátost věrnosti a křesťanské vytrvalosti v Kristově víře a v Jeho církvi.

Prosíme proto všechny zájemce, aby vděčně užili této vzácné příležitosti, která se nám tak hned zase v Chicagu nenaskytne a přihlásili se včas k tomuto českému udělování svátosti sv. biřmování česko-americkým biskupem.

Závěrečné datum závazných přihlášek je 1. listopad 1977. Prosíme vás však — nenechávejte přihlášku až na poslední týden!

Po českých bohoslužbách a udělení svátosti biřmování posvětí pan biskup budovu našeho chicagského "Velehradu". — Po krátkém obřadu posvěcení bude **společná hostina a taneční zábava s hudbou a programem.**

Sledujte laskavě naše pravidelné zpravodajství v Hlasu Národa.
Věříme, že celá naše krajanská obec se při této příležitosti sejde i s mnohými "přespolními".

TĚŠÍME SE NA VAŠI HOJNOU ÚČAST!

Dr. FRANTIŠEK SCHWARZENBERG,
předseda česko-amerického kulturního střediska "Velehrad"
Otec VOJTĚCH VÍT,
redaktor "Hlasu Národa"

Chicagský "Velehrad"

Izrael zavedl ekonomii svobodného podnikání

Tel Aviv. — Nová izraelská vláda už skutečně opustila soustavu socialistického národního hospodářství, která byla v Izraeli zavedena a uměle udržována prvních 29 let jeho existence, a zavedla soustavu ekonomie svobodného podnikání. Vláda premiéra Manahena Begina doufá, že se jí tak podaří vyřešit nekonečné hospodářské potíže, které Izraeli přinesl socialistický systém. V první řadě chce povzbudit export a snížit schodek izraelského obchodu s cizinou a také chce dodat důvěry cizím investicím. Začátky této reformy budou velmi nepříjemné, protože Izraelité dosud žili nad své prostředky. Hodnota izraelské libry ihned klesla o 45 procent na svou skutečnou hodnotu. Vláda už neposkytuje subvence na spotřební statky a tak nepřímé daně byly zvýšeny o 8 až 12 procent. Ceny asi 150 druhů spotřebního zboží ihned stouply téměř o 10 procent; ceny gazolinu stouply o 25 procent. V neděli, která byla posledním dnem před zavedením nové reformy, se izraelští občané nahrnuli do obchodů a skupovali vše, co mohli za staré nízké ceny ještě nakoupit.

Odpovědí na všeobecné zdražení životbytí byly stávky v dopravnictví a ve větších průmyslových podnicích. Pracovní unie požadují takové zvýšení platů dělnictva, aby obdrželo úměrnou náhradu za zdražení životbytí.

Vláda se domnívá, že parlament přijme tyto změny. Izraelité si sice zprvu budou musit pořádně utáhnout pásky, avšak svobodná ekonomie nakonec povede zemi k blahobytu, nedojde-li k válce a budou-li zajištěny ostatní podmínky pro hospodářský rozmach. Dosud byla životní úroveň izraelských občanů udržována na své výši umělými prostředky; premiér Begin pochopil, že by tento stav vedl jen k stále větším ekonomickým nesnázím, a proto je rozhodnut provést svou promyšlenou hospodářskou změnu do všech důsledků.

NABÍZÍME VÁM
pohodlný zděný dům ve Stickney. Slunná kuchyně, moder. koupelna, 2 ložnice, garáž, patio, nové topení, snadná údržba.
O další informace volejte výhradně
VIC TĚŠÍNSKÝ
Telefon: 749-4422
Jax Realty
6531 W. Cermak Rd., Berwyn
OFICIÁLNÍ ODHAD VAŠEHO MAJETKU ZDARMA
Zmiňte se o tomto inzerátu v N.N.

DOBA "BĚHEM ROKU"

33. NEDĚLE "BĚHEM ROKU"

VSTUPNÍ MODLITBA: — Pane, náš Bože, ty jsi původce všeho dobra. — Proto tě prosíme: — Dej, ať služba tobě je nám stálou radostí, — neboť v tom je trvalé a plné štěstí člověka. — Skrze tvého Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků.

1. ČTENÍ Z KNIHY PROROKA MALACHIÁŠE (Mal 3, 19-20a)

Hle, přijde den, který plane jako pec, strništěm se stanou všichni zpupní, všichni, kteří páchají nepravost; den, který přijde, je spálí — praví Hospodin zástupů — že nezůstane po nich kořen ani větev.

Vám, kteří se bojíte mého jména, vzejde slunce spravedlnosti, spása je na jeho křídlech.

2. ČTENÍ Z DRUHÉHO LISTU APOŠTOLA PAVLA SOLUŇANŮM (2 Sol 3. 7-12)

Bratři! Víte, jak nás máte napodobovat. Když jsme byli u vás, nevedli jsme přece život nepořádný, ani chleba zadarmo jsme od nikoho nejedli. Naopak: ve dne v noci jsme se lopotili, abychom nikomu z vás nebyli na obtíž. Ne že bychom na to neměli právo, ale předkládáme vám sebe jako vzor, který byste mohli napodobovat.

Ano, už tehdy, když jsme byli u vás, dali jsme vám toto pravidlo: "Kdo nechce pracovat, ať nejí." A teď slyšíme že někteří z vás žijí nepořádně a nic nepracují, ale jsou velmi zaměstnáni věcmi, do kterých jim nic není.

Takovým lidem důrazně přikazujeme mocí, kterou máme od Pána Ježíše Krista, aby pěkně v klidu pracovali a jedli chléb, na který si sami vydělají.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE LUKÁŠE (Lk 21, 5-19)

Když někteří mluvili o chrámu, jak je vyzdoben krásnými kameny a pamětními dary, řekl Ježíš: "Přijdou dny, kdy z toho, co vidíte, nezůstane kámen na kameni, všechno bude rozbořeno."

Otázali se ho: "Mistře, kdy to bude? A jaké bude znamení, že to už nastává?"

Odpověděl: "Dejte si pozor, abyste se nedali svést. Neboť mnozí přijdou ve jménu mém a budou říkat: 'Já to jsem!' a 'Ten čas je tady!' Nechoďte za nimi. Až pak uslyšíte o válkách a povstáních, neděste se: neboť to musí nejprve být, ale konec hned nenastane."

Tehdy jim řekl: "Povstane národ proti národu a království proti království, budou veliká zemětřesení a v mnohých krajinách hlad a mor, hrůzy a veliká znamení na nebi.

Ale před tím vším na vás vztáhnou ruce a budou vás pronásledovat; budou vás vydávat synagógám na soud a do vězení a vodit před krále a vládce pro mé jméno. To vám dá příležitost k svědectví.

Vezměte si k srdci toto: Nepřipravujte se předem, jak se budete hájit. Neboť já vám dám výmluvnost i moudrost, které nedovedou odolat ani odporovat žádní vaši protivníci.

Vydají vás i vaši rodiče, bratři, příbuzní a přátelé, a některé z vás zabijí. A všichni vás budou pro mé jméno nenávidět. Ale ani vlas z vaší hlavy se neztratí. Když vytrváte, zachráníte svou duši."

Kardinálové, jmenovaní 27. června: mnichovský arc. *Josef Ratzinger*, florentský *Jan Benelli*, *Bernardin Gantin* býv. arc. v Cotonou v africkém státě Benin, náš pražský *František Tomášek* a dominikán *Luigi Ciappi*.

Fulton J. Sheen, Ph.D.,D.D.

POKOJ V DUŠI

(Pokračováno z min. čísla)

Může se dívat sám na sebe jako na zvláštní jev, který si zasluhuje pečlivého studia – a to ne proto, aby se mohl polepšit nebo získat něco z lepšího sebepoznání, k němuž došel pomocí psychoanalytikovou, ale pouze proto, aby ukojil svou zvědavost.

Ve zpovědi nejde o vyhledávání faktů, ale o milost. Když člověk odpouští svým bližním, když se ke svým vinám pokorně přizná, proč by se Bůh neměl zachovat podobně? A to právě udělal náš Spasitel. Vzal přirozené vyznání vin – které samo o sobě už má význam pokání – a povýšil je na svátost. Přiznat se je lidské, ale on dal tomu úkonu posvěcení. Učinil nadpřirozeným to, co bylo přirozené. Upřímné vyznání vin je podmínkou, bez níž nelze získat lidské odpuštění – a na tuto podmínku váže všemohoucí Otec své odpuštění ve svátosti pokání. S nesmírnou něhou vyprávěl příběh o marnotratném synovi, který se vrátil k otci, uznal svou vinu a byl odměněn otcovským objetím a polibkem. Tak se Bůh raduje nad hříšníkovým návratem, vždyť » tak bude větší radost v nebesích nad jedním hříšníkem, který činí pokání, než nad devětadevadesáti spravedlivými, kteří pokání nepotřebují « (Luk 15: 7).

Ať nikdo neříká, že svátost pokání ustanovil člověk. Člověk by jí nikdy nebyl dal takovou podobu. Člověk nemá přirozeně své bližní v takové úctě a lásce, aby dobrovolně otevíral svou duši třebas naprostému cizinci, jak to každý týden dělají miliony křesťanů. Ať nikdo neříká, že svátost pokání vymyslili církevní hodnostáři – vždyť jsou to také lidé a jistě by byli sami sebe zprostili takového ponížení. Ale ani jediný kněz, biskup, kardinál, ba ani Svatý otec není prost povinnosti chodit se zpovídat. Ať jen zkusí ti, kdo říkají, že si zpověď vymyslili kněží, sedět v těsných zpovědnicích našich kostelů, sedět tam pět až šest hodin o sobotách, před svátky či v předvečer prvních pátků, ať zkusí poslouchat výčet běžných vin a poklesků, kterých se lidská přirozenost dopouští, a poznají, že je to nejnamáhavější ze všech kněžských povinností – ale je to přece povinnost sladká, protože kněz ví a cítí, že slouží v posvátném úřadě našeho Pána Ježíše Krista.

2) *Správný posluchač.* Další rozdíl mezi psychoanalýzou a zpovědí se týká osoby, které se vyznáváme. Po celá staletí se hříchy vyznávaly představiteli mravního řádu, aby bylo možno chorou duši v mravním ohledu uzdravit a smířit ji s Bohem. Při analýze jde o vylíčení symptomů analytikovi, při zpovědi jde o vyznání hříchů knězi. To je značný rozdíl.

Analytik dále není reprezentantem řádu mravního, nýbrž emocionálního. Je příjemcem klientovy lásky i nenávisti. Někteří analytikové nazvali tento proces » transferencí «; pomocí transference opouštějí klientovy emoce (libido) původní objekty a přenášejí se na nové. (Je to mechanismus, který se diametrálně liší od zpovědi, kde lítostí, vírou, milostí a dostiučiněním dochází k transferenci duchovního těžiště od stvořeného ke Stvořiteli, od vlastního já ke Kristu). Chceme-li pochopit úlohu analytikovu, musíme se zabývat psychoanalýzou v jejích vlastních termínech. Z tohoto hlediska jde o proces, při němž duševní energie pramenící z pudových, libidinózních zdrojů, se nemůže uplatnit, protože byla zaměřena na nesplněné a nesplnitelné cíle; je proto uvolňována, aby se mohla zaměřit na uskutečnitelné věci. Jakmile se toho dosáhne, je podle psychoanalytiků člověk uzdraven, a soucit se sebou samým se mění v altruismus, apatie v činorodost. Osoba analytikova má úlohu prostředníka, který tuto změnu vyvolává. V časných stadiích se osvobozují klientovy potlačené touhy, proti jejichž uznání se stavělo superego (např. touhy krvesmilné), a upnou se na osobu analytikovu. Analytik tak přechodně nahrazuje toho z rodičů, jenž byl prvním objektem žádosti.

Tranference na psychoanalytika nemá nic společného s vírou. Je spíš považována za nutný první krok, vedoucí k zralému uspořádání mentální energie. Dokud tato energie nemůže být zaměřena na přijatelné cíle, nachází vhodný dočasný objekt v analytikovi. Víra v analytika pramení z transference. Protože se analytik stává předmětem hluboké libidinózní touhy, bývají mu přičítány všechny vlastnosti, které klient miluje a jimž se obdivuje. Freud věděl, že je nebezpečné udělat z analytika byť i jen dočasný objekt emocionální ventilace. Řekl: » Transference je nebe-

zpečný nástroj, zvlášť v rukou nesvědomitého lékaře. « Je snaha, aby se z » neokouzleného « klienta z prvních sezení stal klient » okouzlený «; a je-li analytik opačného pohlaví a není-li příliš nepřitažlivý, je tu jisté nebezpečí, že vznikne transference trvalá místo dočasné a fyzická místo mentální. Komu nejsou cizí sexuální analytikové, tomu není cizí ani toto nebezpečí. Ale i tam, kde nedochází ke skutečné transferenci, může se vyvinout až otrocká závislost na analytikovi a pacient pak odmítá učinit cokoli bez domluvy se svým poradcem.

Nemusíme ani předpokládat všeobecné potlačení touhy po krvesmilství, abychom vysvětlili, proč se u mnoha klientů vyvine tak hluboká závislost na osobě analytikově. Téměř každý neurotik vyžaduje pozornosti: cítí se osamělý, zdá se mu, že je svým vnitřním neklidem izolován od reality i od ostatních lidí. Zabývá se nadměrně sám sebou a bojí se neúspěchu. Stává se pro své okolí dokonale obtížným – jeho nářky jiné lidi nudí a jeho chování je rozčiluje. A tak ztrácí kontakt se svými bližními. Není tedy divu, že najde-li psychoterapeuta nebo analytika, který je ochoten ho vyslechnout – který má za úkol ho vyslechnout –, začne tato osoba hrát v pacientově životě důležitou úlohu. Terapeut se stane prvním člověkem, s nímž neurotik naváže lidský vztah, a má pro neurotika nesmírnou cenu, naprosto neodpovídající jeho skutečné hodnotě. V této souvislosti nesmíme zapomínat, že v povaze neurotika přetrvává mnoho rysů vlastních době dospívání. Jeho zaujetí připomíná v mnoha směrech blouznění školaček.

Při zpovědi je naproti tomu vztah mezi knězem a kajícníkem naprosto neosobní. Sama konstrukce zpovědnice chrání kajícníkovu identitu před prozrazením, je tam mříž a záclona, skrz niž kněz nevidí. Je to tak neosobní vztah, že kajícník může jít – pokud jde o platnost zpovědi – k *libovolnému* knězi. Ve svátosti pokání není nic osobního. Psychiatrie se ze svátosti pokání mohla mnohému přiučit: čím je vztah mezi pacientem a terapeutem neosobnější, tím větší je naděje na vyléčení.

Mohlo by se zdát paradoxní, že neosobní vztah je pro transferenci účinnější než vztah osobní. Ale není těžké to pochopit. Tím že by zůstal neosobním a – abychom tak řekli – mimo jakýkoli skutečný lidský vztah, stal by se psychiatr tajemnou postavou, a tím také vhodnějším objektem pro přetváření v pacientových představách. Někoho, koho dobře známe, si idealizujeme mnohem hůř než někoho, koho známe jen povrchně nebo koho vůbec neznáme. A transference je právě taková idealizace, velmi vzdálená od skutečnosti. Láska k někomu pro jeho osobní vlastnosti a transference jsou dvě rozdílné zkušenosti. Tu první může člověk rozumově vysvětlit, tu druhou však nikoli. A tak, je-li transference vůbec žádoucí, dosáhne jí daleko účinněji neznámý kněz než dobře známý psychoanalytik.

3) *Objektivní měřítko.* Důležitější než ostatní rozdíly je skutečnost, že ve zpovědi se člověk ke svým hříchům přiznává a vyznává se z nich v ohledu mravním; to není možné při psychoanalýze, jak to vyplývá už ze samé její podstaty. Kdyby byl hřích jen omylem, kterého se člověk dopustil, mohl by se s ním svěřit svému psychoanalytikovi nebo komukoli jinému, kdo by ho byl ochoten vyslechnout. Jsme celkem ochotni vykládat o svých duševních potížích každému trpělivému posluchači, ale kdopak by byl ochoten vykládat na potkání o své vině? A protože porucha bývá nejčastěji ve svědomí, musí se dít i terapie v této rovině. Protože hříchem je odvrhována Boží dobrota, nechce se duše vyznat nikomu, kdo pro to není v mravním ohledu kompetentní. Chce, aby její vyznání vyslechl představitel toho mravního řádu, který svým hříchem porušila: musí být zástupcem na místě Boha, protože svědomí se sklání právě jen před Boží autoritou.

Nemluvíme tu o přednostech zpovědi proti psychiatrii, ale diskutujeme spíše s těmi, kdo nabízejí psychoterapii jako náhradu za svátost pokání. A v tomto bodě je základní rozdíl mezi knězem a psychoterapeutem. Jak napsal dr. William Ernest Hocking:

> *Analýza vyžaduje, aby se psychiatr stal příjemcem vyznání bez výhrad upřímného. Psychiatr předpokládá, že jeho vědecká kvalifikace takový požadavek ospravedlňuje. Neklade si však otázku, zda se sám hodí pro to, aby takové důvěrné vyznání přijímal. Ale už tím, že si neuvědomuje opodstatněnost této otázky, dává najevo, že se pro tuto funkci nehodí. Není totiž možné zahrnout mravní úsilí do vědeckého problému. Není žádoucí a ani není možné vyznávat se se všemi věcmi všem lidem; nejméně žádoucí je předkládat své vnitřní cítění chladnému vědeckému rozboru, jehož použitím city ztrácejí svou přirozenou podstatu, neboť čistá věda je k citu indiferentní ...*

(Pokračování příště)

JAROMÍR JOHN

MUŽI, VAŘTE!

(Pokračování z min. čísla)

Doporučuji, aby škrabání brambor vykonaly ženské ruce, protože jest to úkon přesahující trpělivost mužskou. Důležité jest dále, aby všem těmto prvním stupňům vaření muž věnoval plnou pozornost, aby neodcházel od plamene, nýbrž bedlivě pozoroval tekutinu, aby michal, ochutnával – vůbec celý pochod vaření pozorně a soustavně studoval. Kdo vezme noviny do ruky – se zlou potáže se! Kdo odejde z kuchyňky a lehne si v ložnici na postel, uchopiv Célina, a přenese se duchem mezi černochy do Afriky, může se dočkati toho, že sousedé povolají hasiče, kteří se ostrými tesáky budou dobývati do jeho bytu.

Střední stupeň mužského vaření. Na tomto stupni, jehož řádné absolvování možno nazvati středoškolskou maturitou, připravuje muž podle obvyklých receptů různá masa, jako telecí řízek, biftek, vepřový kotlet na kmíně a přílohy: dušenou rýži, makarony, noky. Přirozená šťáva s trochou omastku se může lehce zahustiti trochou mouky a učiniti pikantní několika kapkami citronu. Neradím, abyste se pouštěli do složitějších omáček! Příprava jíšky a jiných součástek omáčky vzpírá se mužskému umu. Muž nezdobí snítkou petrželky maso, které nese na stůl. Z pokrmů uhlohydrátových vůbec a moučníků zvláště, spadá sem příprava Zátkových nudlí s mákem nebo tvarohem a zvláště švestkové knedlíky, které jsou vrcholem středního stupně dovednosti.

Tu bych dal rád kolegům mužům několik praktických pokynů, pokud jde o švestkové knedlíky. Stane-li se, že se vám ve vařící vodě knedlíky rozejdou, to jest, vaří-li se těsto zvlášť (vyplave navrch), a švestky také zvlášť (zůstanou u dna), zůstaňte úplně klidni a dovařte toto chutné krmě až do konce. Jestliže jste pozvali hosty – přítele a jeho choť – kteří ze zvědavosti očekávají váš výrobek, vyberte děravou naběračkou všechno, co se uvařilo, udělejte hotové porce na mělkých talířích a hustě všecko posypte cukrem, tvarohem a polejte máslem – aby se nic nepoznalo. Ještě lepší trik jest, jestliže uvařené švestky rozkrájíte ostrým nožem na dva, tři kousky, zbavíte je pecek a pak teprve promísíte na talíři se šlahouny uvařeného těsta v jednotnou hmotu – aby vše řádně splynulo. Až podáte hostům toto krmě, dejte jim pouze vidličku, nikdy nůž!

Věc proběhne pak takto:

Kamarád se pustí do jídla, nezpozoruje nic a neřekne nic.

Jeho choť však loupne po vás šelmovsky posměšným očkem a prohodí s nevinnou tváří: „Jsou opravdu výborné, ale směla bych poprosit o nůž?"

Na to jí řeknete s lhostejným, trochu povýšeným výrazem: „Milostivá, dnes se podávají v nejlepších pražských domácnostech švestkové knedlíky už na drobno rozkrájené!"

„Ach," řekne dáma trochu zahanbeně, „to jsem nevěděla!" a začne se nedůvěřivě probírati hromádkou na talíři.

Zaveďte hned řeč na jiné pole, třebas na význačné události společenské, divadelní nebo bibliofilské a vraťte se nenápadně k tématu.

„A propos! – milostivá paní! – vy jste se divila, že se tento pokrm podává nyní už v hotových porcích – rozkrájený – a bez nože. Důvod je jasný. Račte si jen vzpomenouti, že švestkové knedlíky i pod ostrým nožem vystřikují červenou šťávu na halenky dam, na náprsenky mužů nebo na běloskvoucí ubrus. Proto jsem si dovolil..."

Pak se dáma zpravidla uspokojí. Poslední stín podezření zmizí, jakmile pokročí v jídle a opravdu shledá, že švestky jsou bez pecek a že jsou ostrým nožem opravdu rozkrájeny.

Tak muž kuchař a hostitel triumfuje nad odvěkou ženskou podezíravostí.

Po takových zkušenostech, kdy se mně švestkové knedlíky i přes pečlivé zabalení vždycky rozběhly, přimlouval bych se, aby byly obecně vařeny podle mého vynálezu: švestky zvlášť a nakrájené kusy těsta také zvlášť. Mísení by se dělo teprve na talíři. Má to tu výhodu, že se ušetří času a je odstraněna protivná práce zabalovací, která se vzpírá mužské povaze.

Faktická poznámka: Zbylá voda po švestkách jest krásně esteticky červená – ale nehodí se, jako mnohá estetická hodnota – zhola k ničemu.

Nejvyšší stupeň vaření možno nazvati universitou a patří k ní pečení kuřat, husy, španělských ptáčků, sekanic balených

(Dokončení na str. 13)

Západní země předložily OSN svou rezoluci o Jižní Africe

New York. — Spojené státy, Kanada, Anglie, Francie a Západní Německo vetovaly v Bezpečnostní radě OSN návrh afrických zemí na povinné přísné vojenské a ekonomické sankce proti Jižní Africe. Podle tohoto afrického návrhu Jižní Afrika by měla být podrobena nejen embargu zbraní, nýbrž také úplnému ekonomickému bojkotu. Namísto tohoto nenávistného postupu západní země předložily Bezpečnostní radě svůj vlastní návrh na sankce proti Jižní Africe kvůli její rasové politice. V tomto návrhu bylo sice podrženo embargo na zbraně, avšak nikoliv úplné ekonomické embargo. Západní země zároveň učinily jakýsi ústupek africkým zemím: toto embargo zbraní se nebude omezovat pouze na 6 měsíců, jak se původně chtělo, nýbrž bude trvat tak dlouho, pokud Jižní Afrika neopustí svou rasistickou politiku. .

Mezitím ve Washingtoně U.S. Dům representantů odhlasoval v pondělí 31. října 347 hlasy proti 54 rezoluci, ve které je president Carter žádán, aby podnikl účinná opatření proti vládě Jižní Afriky, a "donutil ji nějak" k změně její rasové politiky, zvláště pak kvůli vraždě černošského politika Steve Biko — (který, jak se zdá, byl ve vězení utlučen k smrti) — a kvůli nedávnému zrušení černošských novin, které kritizovaly jihoafrický bělošský režim. Ti U.S. representanti, kteří hlasovali proti této rezoluci, uvedli, že by zároveň bylo také potřebí odsoudit mnohé černošské africké režimy, které porušují lidská práva v mnohem vyšší míře než bělošský režim Jižní Afriky. Na to zas bylo odpovědělo, že africké černošské režimy podřezávají hrdla a utiskují pouze členy své vlastní rasy a tedy nejsou rasistické, zatím co jihoafričtí běloši jsou rasisty, protože potlačují politická práva černochů.

A co takhle chtít na presidentu Carterovi, aby donutil Brežněva a všechny jeho pochlebníky v satelitních zemích k respektu základních lidských práv? Aby musili odstranit sociální diskriminaci těch, kdo s komunistickými názory nesouhlasí? Jak to udělat? Velmi jednoduše. Neživit je. Neprodávat jim obilí a nedávat jim znalosti U.S. technologie.

PAUL'S
BODY SHOP
5234 West Cermak Road
Cicero, Illinois 60650
Volejte 656-4477
Ptejte se na
p. PAVLA SVAČINU

DOPISY našich čtenářů

CHICAGO, ILLINOIS:

Minulou neděli 6. listopadu hráli ochotníci Klubu "Smetana" při Sokolu Berwyn — v režii Ládi Válka — lidovou veselohru "Pražáci na venkově". Z osobní úctě k † Jindrovi Vydrovi, který po několik desetiletí udržoval v Berwynu tradici českého ochotnického divadla a s Mařenkou Knězovou každoroční čs. vánoční program v chicagském Museu vědy a průmyslu, v instalaci vánoční výstavy a čs. vánočního programu dnes věrně a vytrvale pokračuje se všemi svými spolupracovníky Mařenka Knězová, a páteří režie divadla jsou manželé Válkovi s Mařenkou a Otou Kapešem.

Na nedělní představení, které přilákalo veliký počet účastníků, přivezli manželé Čadovi z Cedar Rapids, Iowa, celý autobus krajanů z Iowy — (většinou členů Západočeské bratrské pojišťovací jednoty) — s nimiž přijel dp., návštěvník z Československa. Pozvali jsme jej na pravidelné české nedělní bohoslužby k sv. Prokopu, při nichž koncelebroval s naším zdejším misionářem důst. Otcem Vojtěchem a kázal. A protože jsme již uveřejnili dvě jeho procítěná kázání o sv. Ludmile a sv. Václavu, která měl v Cedar Rapids, k duchovní posile našich čtenářů uveřejňujeme dnes i jeho kázání z minulé neděle v Chicagu u sv. Prokopa.

* * *

Sestry a bratři,

pokládám si za čest promluvit k vám několik slov, právě k vám, zde u svatého Prokopa v Chicagu, v městě, o kterém se říká, že patří mezi největší česká města pro veliký počet vás, česky mluvících. Jsem rád, že vám mohu vyřídit pozdravy z domova. Když jsem působil v pražské katedrále sv. Víta, modlívali jsme se tam vždycky za všechny, kdo oslavují Boha stejnou řečí jako my, ať jsou roztroušeni kdekoli po světě. Tedy ty naše modlitby platily i vám.

A ještě bych vás chtěl potěšit, právě vás, zde u svatého Prokopa. Poslední archeologické nálezy a vykopávky na Sázavě, kde svatý Prokop žil, potvrzují všechno to, co kdy bylo řečeno a napsáno o tomto velkém synu českého národa, svatém Prokopu. — Mělo by nás to povzbudit k větší horlivosti ve víře a lásce k Bohu; mělo by to být povzbuzením k větší vzájemné lásce a všemu tomu, co je české. Měli bychom si více vážit a být hrdi na ty naše opravdové velikány národa a světice. Na ty, kteří svůj vítězný životní boj vyhráli už tak dávno, i na ty současné nové svaté, jakým je česko-německo-americký svatý Jan Nep. Neumann. Je to důkaz, že ta naše česká země a krev je zdravá a stále schopná rodit nové světce. Prosme je, aby nám vyprosili milost pochopit, že současnost je v nás, a že tedy musíme žít svatě, nemá-li zahynout naše budoucnost. — Právě ta velikost a svatost našich světců má posílit naši slabost, má nás vyburcovat a probudit z ospalosti a zvykového klidu k odvaze rozběhnout se za jejich příkladem.

Zvláště v dnešní době, kdy lidstvo se chlubí tak velikým pokrokem v technice a přitom pomalu ale jistě z lidských srdcí prchá teplo srdečnosti, lásky a soucitu, bychom neměli s tímto odhodláním otálet. — Kristus přinesl na svět lásku, která má vytvořit z lidstva jednu velikou šťastnou rodinu. — A zatím lidstvo si však vyrábí zbraně, kterými je možno v jediném okamžiku proměnit celý svět v pohřebiště.

Sestry a bratři, neplatí snad Kristova výčitka — "tento lid ctí mne jen ústy a jejich srdce je daleko ode mne" — právě nám? Nepamatuje naše srdce více na to co pomine, nezabydluje se až příliš na tomto světě, který si třeba dnes, nebo zítra v noci lidstvo samo zničí? Na svého Tvůrce si ve svém blahobytu a samolibosti ani nevzpomene, jakoby vůbec nebyl, a když si vzpomene, pak jen ze zvyku... Nežijeme trochu lehkověrně?

Řeknu vám příběh z poslední světové války. Po jednom leteckém náletu na evropské město bylo skoro celé toto město v rozvalinách, jen malá skupina asi dvaceti domů zůstala neporušena. Ale tyto domy byly opuštěny, nikdo v nich nebydlel. Uprostřed nich totiž na travnatém náměstí ležela obrovská bomba jako kotel lokomotivy. Protiletecká hlídka mne varovala, že ta bomba je časovaná. Tyto bomby byly zvlášť rafinované; vybuchly totiž až za několik hodin, teprve když se lidé vrátili z krytů. Bylo dokonce slyšet tikání časové roznětky — tedy každou chvíli to mohlo vybuchnout. Běželi jsme rychle pryč a když v běhu jsem se ohlédl, uviděl jsem komický obrázek. Přilétá celé hejno vrabců a usedá si přímo na bombu. Jeden vrabčák sedí dokonce vpředu na rozbušce. Volám: "Vrabčáci jedni, vždyť je to nebezpečné"... stejně mně asi neslyšeli, klidně cvrlikali a mě to připadalo jako by mi svým křikem odpovídali: "Haha, my se nebojíme, jsme osvíceni, všechno víme. Kdo by ještě dnes věřil na bomby — jsme v úplném bezpečí."

Promiňte, ale skoro tak hloupě se posmívají dnešní lidé, když říkají: "Haha, kdo by ještě dneska věřil? My jsme osvíceni, my všechno víme"... Zvlášť když jim někdo říká: "čiňte pokání, snažte se napravit svůj život, věřte Ježíši Kristu, On je naše spása, naše záchrana..." — "Haha, kdo by tomu ještě dneska věřil?"

Sestry a bratři, ale my jsme uvěřili, a my víme také v koho jsme uvěřili. Jde tedy jen o to, abychom tu svou víru opravdu žili, abychom ji prožívali. Aby to nebyly jen ty naše rty, které by modlitbu odříkávaly a srdce zůstávalo chladné. Chladné k volání Božímu. Bůh přece chce, abychom tento svět naplnili jeho láskou, aby se stal opravdu věřícím...

Dnes to ve světě vypadá, jakoby se všechno stavělo proti naší víře. Minulost církve, její chyby a selhání, nepochopení a nenávistné tlumočení této minulosti nepřáteli církve a náboženství, naše vlastní zmatenost, strach a zbabělost.

Podívejme se však, co to všechno je proti moci a lásce Boží, proti té pečlivé lásce Ježíše Krista? — Copak On sám neuskutečnil naší spásu přes odpor všech? A neuskutečnil ji právě tím, že se dal od svých nepřátel zabít — ukřižovat, jako by byl z nejhorších zločinců, ačkoliv je Pánem všehomíra? Neohlušujte své srdce jen hmotnými starostmi. Odpovězte ochotně na Boží lásku, promění Vás a budete šťastně žít už zde na zemi i na věčnosti. Amen.

BIRCHWOOD, WISCONSIN:

Milí čtenáři Hlasu Národa,

dnes jsme měli první blizard a tak práce venku přestává a tak se dostávám k tomu, abych naší redakci pěkně poděkovala, jak mi opravila oznámku, že prodávám houby. Tož ještě jednou pěkně děkuji, byla jsem opravdu spokojená, neboť jsem dostala dost psaní, jejichž pisatelé si houby objednali. Letos jsme měli tu ve Wisconsinu hodně dešťů, takže vše dobře rostlo, někdy až moc. Malin letos bylo hodně, prodala jsem 50 kvartů a mám 40 kvartů ve frýzru. Na zahrádce nám vše pěkně rostlo, ale musili jsme ji udělat menší, neboť už stárnem a tak toho všeho už tolik nepotřebujem, ani na tu práci s tím nestačíme. 11. října mi bylo 72 roků, mužovi je už 78 let, ale chvála Pánu Bohu, ještě si všechno kolem domu uděláme. Obdivuji se mužovi, jak vše udělal a připravil na zimu. Dnes jsem přinesla poslední hlávky zelí a nařezala ½ bušle petrželky a dala jsem ji zmrznout do zmrzáku. Také malé václavky jsem dala na zimu zmrznout. Ráda je vařím a také ráda na ně chodím. Musila jsem však prosit muže, aby mě vzal na místa asi 23 mil od nás, kde u pařezů hodně rostou. Dá to hodně práce je nasbírat, ale mě to těší. Mrzí mě, že už tolik nemohu chodit, ale vnučky šly se mnou několikrát a tak mně pomáhaly, nosily houby k autu. Jeleni je moc rádi žerou. Někdy přijdu k pěknému pařezu a chystám se je nařezat, a když se shýbnu, najdu jen pár okousaných nožiček, jak je ti jeleni sežrali. Ale přesto letos jsem jich nasbírala dost, horší to bylo loňského roku, když jsme nenašli nic, poněvadž bylo velké sucho. V Hlasu Národa čtu dopisy. Bylo mně moc líto, že dp. v Chatham zemřel. Pořád jsem se těšila a slibovala si, že se tam jednou podívám a možná, že teď, když dp. zemřel, už to nebude takové, jak jsem se ze zpráv dovídala. Ve svém životě jsem byla na pouti dvakrát, a to jednou, když mně bylo osm a po druhé devět. To bylo v době, kdy byla první světová válka a my se chystali do Ameriky.

PRO VÁNOČNÍ DÁRKY K PANCNERŮM V BERWYNU

Z Československa a jiných zemí největší výběr **křišťálového skla** i barevného, též keramiky — seznam zdarma. — Pravé **české granáty** z Československa.

Vánoční blahopřání v řečích: anglické, české, slovenské, polské, chorvatské, německé — ve výběru, jako jinde nenaleznete. České a slovenské v cenách: náboženské kus 25 centů, všeobecné kus 25, 35 a 40¢. Milým doma 25 a 30¢ kus. Poštovné 30¢ na každých 5 kusů.

Cukrovinky, bonboniéry a vánoční čokoládové ozdoby k zavěšení na stromky balené v pestrém staniolu. Švýcarské čokolády. **Čokoládové kafíčko** s rumovou příchutí, 1 lb. $2.95, poštou $4.50, 5 lb. poštou $16.25. Malinová šťáva.

Importované **byliny a čaje** — žádejte seznam.

Panenky v krojích. **Obrazy** sestavené z motýlích křídel, též olejomalby krajiny (originály) ze Španělska.

Do kuchyně: mák, kmín, trhané krupky, kuchyňské koření — žádejte seznam. **Strojky na krájení** chleba, salámu, sýra, zeleniny. **Mlýnky** na maso, housku a mnohé jiné. — **Sušené hříbky:** ¼ lb. $4.50, poštou $5.65 — ½ lb. $9.00, poštou $10.50. — **Karlovarské oplatky** $2.85, poštou $4.40.

Rekordy (gramodesky) ve výběru, jaký každého překvapí. — **Největší** a jedinečný výběr **českých zábavných knih**, slovníků, učebnic, obrázkových knih pro děti — výběr větší než kdykoliv předtím — ani v pražských závodech nenaleznete takový výběr.

Vlněné šátky na hlavu, pentle na kroje a vyšívané zástěry. — Nemožné vše vyjmenovati co máme pro Vás — přijďte a přesvědčete se. Výběr a ceny uspokojí každého.

TUZEX

Potravinové balíčky beze cla, nebo dárkové poukázky do Československa vyřizujeme nejrychlejší cestou spolehlivě a zaručeně. — Seznam zdarma.

*

Zákazníky v Illinois upozorňujeme, aby na každý $1.00 zaslali o 5¢ více na státní daň.

F. PANCNER.

Importér a zástupce Tuzexu

6514 W. Cermak Rd., Berwyn, Ill. 60402

telefon 484-3459

TUZEX

poukazy nebo objednávky řádně a spolehlivě provede

SOCHOR

TRAVEL SERVICE

137 Washington Ave.
Endicott, N.Y. 13760

(Snad někdo stejně dobře, ale nikdo, nikdo lépe)

COLUMBIA FEDERAL SAVINGS

9101-09 West Cermak Road ● North Riverside, Ill. 60546

A DIVISION OF

LINCOLN FEDERAL SAVINGS & LOAN ASSOCIATION OF BERWYN

Vklady pojištěny do $40,000.00 F.S.L.I.C.

Předměstský telefon 447-7500 Mildred R. Janda, president

V Americe jsem už šedesát let. Pět let jsem chodila tady do školy a potom jsem musila pomáhat tatínkovi na poli. Tak jsem těch škol měla málo a proto prosím, abyste mně chyby v psaní v redakci opravili. Anglicky mi to také moc nejde, neboť tady v lesích jsem neměla ani kdy, někomu psát. Když píši anglicky, dělám moc chyb, ale přece píši. No už toho musím nechat, aby druzí měli také místo a aby mně práce nezůstala stát. Tak vám ještě jednou pěkně děkuji a zůstávám vaše odběratelka

Agnes Gurgulak

• • •

Milá naše houbařko,

jsme moc rádi, že se Vám ta oznámka líbila. Děkovat nemáte zač, však je to naše povinnost udělat to k Vašemu uspokojení. Hezky jste našim čtenářům to sbírání hub vylíčila. Jistě Vám mnozí závidí, že jste jich tolik našla. Však znáte tu vášeň náruživých houbařů, každý by chtěl ty lesy vysbírat sám. K těm Vašim nedávným narozeninám Vám přejeme hojnost zdraví a Božího požehnání.

Srdečně Vás zdraví
Redakce Hlasu Národa

SAN ANTONIO, TEXAS:

Ctěná redakce Hlasu Národa,

četl jsem v Hlasu Národa z 8. října, že budete mít posvícení a otevření Česko-amerického kulturního a náboženského střediska "Velehradu". Rád bych na tu vaši slávu přijel do Chicaga, ale necítím se dosti zdravej, jet na tak dalekou cestu. Byl jsem letos operovaný na hernii a ještě asi budu musit jíti na operaci měchýře. Tenhle rok nějak pořád postonávám. Tedy, Otče Vojtěchu, přeji Vám pěkný den, ať se sejde hodně našich lidí domácích i přespolních. Udělejte hodně fotografií a potom to dejte do Hlasu Národa, ať my, kteří jsme nemohli přijet, aspoň na obrázcích vidíme, jaké jste to tam měli. Texas k vám posílá svého nejlepšího zástupce, jakého má, pana biskupa Mořkovského. Jaká to čest pro děti a pro dospělé, kterým udělí svátost biřmování. Znám pana biskupa osobně.

Rovněž blahopřeji panu Cyrilu Příkazskému k jeho šedesátinám, a přeji mu hodně zdraví. To jste proti mně ještě hodně mladý, musíl byste mně chodit pro cigára, jak se doma říkávalo.

S pozdravem na všechny
Anton Mužný

• • •

Milý pane Mužný,

je to opravdu hezké, že jste nezapomněl a že jste se ozval. Škoda, že nebudete mezi námi při tom svěcení Velehradu, zdraví je však přednější. Šetřete se a nepřepínejte své síly, však můžete někdy jindy přijet se na nás podívat. Jste vždy vítán. Doufáme, že se nám nějaké fotografie z naší slavnosti podaří a že je uvidíte v novinách.

Hojnost zdraví vyprošuje a ode všech v redakci Vás pěkně zdraví

Otec Vojtěch

GUATEMALA CITY, GUATEMALA, C.A.:

P.T. administrace a redakce Hlasu Národa,

srdečně vás všechny zdravím. V příloze vám zasílám šek na $40.00 na uhrazení předplatného do března 1978; co zbude, použijte na tiskový fond. Váš časopis se mi líbí, velmi dobře informuje veřejnost, hlavně z katolického stanoviska, což je velmi důležité. Vaše články o sv. Janu Nep. Neumannovi a jeho kanonisaci byly ohromné. Čtení Doby během roku a Pokoj v duši mě vždy uklidní a upokojí. Dopisy našich čtenářů jsou velmi zajímavé, zvláště některé podávají různé informace a rady. Rád se dočítám o svých rodácích z Moravského Slovácka. Ostatní části Hlasu, jakož i jeho anglická část jsou vždy zajímavé a informující. Mám jen jedno přání, anebo by se snad mohlo říci radu, zdali příští román mohl by být veselejšího rázu. Srdečně vám všem blahopřeji, zvláště dp. Vojtěchu Vítovi, k tak dobrému časopisu. Přeji vám, i nám krajanům, aby Hlas Národa vždy vzkvétal a byl i dále VELKÝM HLASEM NÁRODA.

Končím s naším ZDAŘ BŮH!

František Ričica

• • •

Milý čtenáři,

zaplať Pán Bůh za zaslané předplatné a dar na tisk a za milá, upřímně míněná slova "pochvaly". Však dobře víte, že Hlas Národa nevydáváme ani pro chválu ani pro slávu, ale prostě, že si uvědomujeme, že zvláště v dnešní době je nutné v tiskovém apoštolátu v naší rodné řeči a našich předků pokračovat, alespoň ve svobodné Americe, když domov musí mlčet. Dozvědět se aspoň občas, že druzí tuto naši snahu chápou a že s ní souhlasí a že Hlas Národa se jim líbí, je pro nás, kteří s jeho "výrobou" strávíme opravdu nespočitatelné hodiny, je vskutku potěšující. S tím románem se příště polepšíme. Naši snahou bylo dát čtenáři něco poučujícího, souhlasíme však s Vaším názorem, že čtenář po všech těch zprávách se chce aspoň trochu pobavit. Jenom nám napište, jak jste do Guatemaly zabloudil, a je-li tam víc krajanů.

S pěknými pozdravy
Redakce Hlalsu Národa

NEW YORK, N. Y.:

Vážená redakcia,
dôstojný pán Vojtech Vít:

Môj priatel je odberatel novin Hlas Národa, tak som mal šťastie sa soznámiť s tyma novinami a odtial aj som sa soznámil s vaším ménom a mám k Vám veľkú prosbu vo Vašich novinách.

Čítal som nádherný článok zo dňa 6. augusta o zjavení Panny Márii, keď sa zjavila hájníkovi a já som tento článok dal čítať našim krestťanom a dnes už neviem, kde putuje. Bolo by mi veľa pomožené, keď by ste mi poslali tie noviny alebo ten list z tých novín, kde je písané o tom zjavení a já by som to dal rozmnožiť, aby som mal pre seba aj pre druhých.

Ďalej pripojujem 2 listy, na ktorých sú písané dalšie události, s prosbou, či byste mohli aj toto uverejniť. Dala mi to nábožná žena, ktorá bola pri tej soche na púti a pochádzia z toho kraja. Občas mi vyprává zaujímavé události. Hajník Lašut mal na strome zavesený obraz Panny Márii a tam sa chodieval modlit' a tam sa mu zjavila Panna Mária. Hajníka dali do blázinca a pacienti, ktorý boli skutočne postíhnuti, vyprávali, že to je svätý človek a pred ním sa prežehnávali. Na mieste zjavenia veriaci postavili kríž a upravili kolem kríža priestor, ráz tam prišli na dvoch motorkách rozkurážení a veselí 3 mladí muži a všetko tam rozbili a rozhádzali a zapálili a ako po dobre vykonanej práci skočili na motorky a hnali sa s kopca smerom k domovu a ďaleko nedošli, lebo mali haváriu, všetki traja sa zabili. Veriací znova to miesto upravili a postavili tam nový kríž a u toho kríža sa udály dalšie události, ktoré su uvedené na tých dvoch listoch.

Socha Panny Márie stojí v privátnom byte Lašuta, on už nežije, ale jeho manželka ráda půšťá do bytu pútníkov. Socha má krásnú ozdobu nad hlavou, ktorú prinesli pútníci z Rakúska.

Som vyučený kuchár a cukrár, z domu som odišiel v roku 1968 a pracujem už 8 rokov v podniku Czechoslovak Praha restaurant New York, moja matka mala 12 detí, bola nábožná, môj otec zomrel, keď som bol ešte dieťa. V detstve som o viere málo vedel, dostal som však milosť poznánia z hora, keď som bol asi 16 lebo 17 rokov. Prosím, hľaďte na tento list s očami, ale aj trochu so srdcom. Pripojujem k tomuto listu šek na podporu novín Hlas Národa a v decembri pošlem predplatné na rok 1978 a už mi povedala ta nábožná žena, že aj ona objedná od prvého januára 1978. Ten článok, o ktorý prosím je roč. II., číslo 32, z 6. augusta 1977.

Drahý dôstojný pán, mám tak málo času a to zaisté aj i Vy. Nech Bôh žehná Vašej práci.

S úctou
Štefan Gomory

* * *

Náš milý nový čtenáři,

udělal jste nám svým dopisem radost a jistě i mnohým jiným čtenářům. Pán Bůh zaplať za Vás upřímný a velkodušný dar na podporu H.N. Zvlášť velikou radost jste nám udělal svým osobním svědectvím o tom, že ačkoli jste v mládí ve škole o víře v Krista mnoho neslyšel v komunistickém režimu, přece jste obdržel milost sv. víry, která Vám dnes pomáhá správně žít ve zcela novém prostředí v USA. Tu milost Vám jistě vyprosila Vaše zbožná a pracovitá maminka, která dala život dvanácti dětem a přesto, že brzy ovdověla, čerpala z víry v Krista, z lásky a úcty k Matce Boží všechnu potřebnou sílu, aby Vás vychovala. Jistě, že ve svých modlitbách na svou zlatou maminku nezapomínáte a tak věřte, že podle 4. Božího přikázání máte i nejlepší záruku Boží pomoci a požehnání do dalších let svého života. Pán Bůh Vás opatruj a provázej.

Žádané číslo H.N. Vám posíláme i s dalšími čísly — a budete-li mít možnost, dělejte nám v té známé restauraci, prosím Vás, i tak trochu propagandu získáním nových čtenářů.

Vaše zaslané dvě stránky o zajímavé výpovědi horníka, které jste nám poslal, uveřejníme v příštím čísle H.N.

Pěkně Vás pozdravuji.

Otec Vojtěch

ZAPLAŤ PÁN BŮH ZA DARY NA TISKOVÝ FOND:

Mrs. Amalie Tyler, Chicago, Ill. $10.00 a $15.00 na předplatné pro jednu naši čtenářku.

Mr. & Mrs. Karel a Marie Burzinský $5.00 k uctění památky tragicky zemřelého Mirka Ryse.

JOHN'S MOVING CO.

Stěhujeme odborně cokoliv — kamkoliv v USA (i do Kanady) — nábytek — bytový i kancelářský. Též jednotlivé těžké kusy nábytku — ledničky a pod. při přesídlení z jedné obytné čtvrti do jiné.

Spolehlivě — rychle — bezpečně. — Plné pojištění.

Telefon: 463-6015

PRONAJMU —

FLORIDA

Pronajmu pokoj manželům, jedné. či dvěma ženám pro zimní sezónu, anebo na kratší dobu. — Kuchyň a obývací pokoj k disposici. Dva krátké bloky od autob. stanice. Majitel v tomto čase bude v Chicagu. — Volejte na redakci H.N. 762-2044. Značka: "SLUNÍČKO".

ARTHRITIS-RHEUMA BOLESTI?

"Moje švagrová začala před časem užívat BOL-VEN tablety a ZDRAVI-TAMIN kapsle a pochvaluje si, jak zázračně jí pomáhají. Její strýc John Kuna z Chicaga užívá oboje už 20 let; táhne to již na 97. rok a cítí se tělesně znamenitě. Já je beru teď proti silným bolestem v kolenou." Mrs. A. Kutanský, Calif. — Nebo: ..."vaše MORAVIA koncentrované mazání je vskutku velmi účinné; pošlete mi více lahviček, některé budou pro přítelkyně. Moje kolena byla tak nemocná a tolik bolela, že jsem nemohla ani chodit. Teď opět dobře chodím díky MORAVIA mazání, které vskutku pomohlo velmi, velmi dobře!" — píše Mrs. B. Koláček, Seymour, Tex. — I vám pomohou tato účinná léčiva, když si o ně napíšete ještě dnes!

Napřed jsou ceny pomalou, třetí třídou poštovní, v závorkách rychlou poštou do 6ti dnů: ZDRAVI-TAMIN kapsle na krev a sílu na 5 týdnů užívání $4.20 ($4.40 rychlou), větší na 10 týdnů $7.30 ($7.50 rychlou). — Čtyřlék BOL-VEN tablety na 5 týdnů $3.20 ($3.40 rychle), 2 BOLVENY 200 tablet $6.40 ($6.80 rychle). — Koncentrovaný MORAVIA extrakt na 1 pintu linimentu, na bolesti hlavy, svalů, kloubů a lýtek $4.50 ($4.70 rychle), totéž na 1 kvart $7.50 ($7.70 rychle). — DANUBE pročišťující tabletky bylin na 50 dnů $2.80 (rychle $3.00), na 3 měsíce $3.90 (rychle $4.10).

Přiložte cash (neztratí se), money order, check nebo na COD. — Také do Kanady, ale ne na COD a jen rychlou poštou!

LAGUNA — pětivitamínový krém s velkou dávkou pravého E-vitamínu, krášlící, suchou kůži navlhčující a rychle hojící krém pro dospělé, mladistvé i děti. Znamenitý na mnohé vady pleti, nemastný na den $4.00 rychlou poštou. — LAGUNA - (Anti-wrinkle) krém neobvykle omlazující, výživný, lehce mastný a hluboce navlhčující noční krém, nová formule s velkým obsahem pravého vitamínu E a dvou jiných, s přírodními hormony na vrásky a různé nečistoty pleti, také $4.00 rychlou poštou. — Nejlepší výsledky používáním obou krémů. — Vystřihněte tuto oznámku a objednejte s důvěrou a se spokojeností ještě dnes!

Jsou obavy, že může přijít Flu. At' přijde cokoliv, radí se k zesílení obrany těla užívat pravidelně denně 1 Zdravi-tamin ráno a 1 večer.

EUROPEAN DRUGS, BŘET. JELÍNEK, PH.M., Dpt. 6, Box 927, LAGUNA BEACH, CAL. 92652

San Francisco. — Američtí vědci připravili velmi účinnou vakcinu proti pneumokokkálnímu zápalu plic malých dětí; tato vakcina však nebude chránit před virusovým zánětem plic. V budoucnu všechny děti budou pravděpodobně očkovány touto vakcinou, stejně jako už jsou očkovány proti obrně a jiným chorobám. Ve Spojených státech zemře každoročně na zmíněnou nemoc asi 25,000 lidí.

• • •

Kahýra. — President Carter ujistil egyptskou vládu, že na ženevské konferenci palestinská otázka bude považována za jádro problému Blízkého východu. Toto ujištění a různá vysvětlení americký velvyslanec v Kahýře Hermann Eilts předal presidentu Sadatovi a ministru zahraničí Ismailu Fahmymu. Zprávu o tom přinesly kahýrské noviny Al Ahram a Al Gomhouria. Toto poselství presidenta Cartera bylo odpovědí na dopis presidenta Sadata, který vytýkal americko-izraelskému plánu na svolání ženevské konference, že nečiní žádnou zmínku o PLO jako plnoprávném účastníku ženevské konference a že rovněž vypouští z jednání této konference palestinskou otázku, totiž uznání legitimních politických práv palestinského lidu, zejména pak jeho právo na vlastní zemi. Princ Saud Faisal, ministr zahraničí Saudské Arábie, mezitím prohlásil ve Washingtoně, že organizace PLO musí být na ženevské konferenci zastoupena, má-li se dospět k opravdovému míru. President Carter mu odpověděl, že neshody o proceduře konference nesmějí překážet jednáním o podstatných otázkách arabsko-izraelského sporu.

• • •

Varšava. — Eduard Gierek, první tajemník komunistické strany Polska, vylíčil na 9. schůzi pléna ústředního výboru strany nynější špatnou ekonomickou situaci své země. V prosinci 1976 na 5. schůzi ústředního výboru slíbil rozzlobenému polskému lidu, že bude dána přednost výrobě spotřebního zboží a potravin, jakož i stavbě bytů, před přílišnými investicemi do těžkého průmyslu. Z těchto slibů však nebylo splněno nic a tak polské obyvatelstvo je opět nespokojeno. Gierek je chtěl uklidnit tím, že vypočítal příčiny nedostatků, jimiž trpí polští spotřebitelé: 1) Polsko bylo letos postiženo katastrofálními povodněmi a proto letošní sklizeň byla velmi slabá. V důsledku toho Polsko bude musit dovézt více obilí z ciziny než bylo původně plánováno. 2) Nedostatky v Polsku byly částečně zaviněny špatnou všesvětovou hospodářskou situací, (o níž se komunisté domnívali, že se jich netýká). 3) Nedbalost při práci, korupce, favoritismus, rozkrádání státního majetku a špatná pracovní disciplina nesou rovněž částečnou vinu na chmurném stavu zásobování polského trhu spotřebními statky. První tajemník zároveň upozornil na to, že ceny některých hlavních produktů budou nevyhnutelně stoupat, protože byly na uchlácholení lidu pravidelně zvyšovány mzdy, ačkoliv nebyla úměrně zvýšena produktivita. Nejúčinnějším prostředkem pro vyřešení současných komplikovaných ekonomických problémů Polska prý bude svolání celonárodní konference komunistické strany Polska, pravděpodobně v lednu 1978. Polští komunisté se tedy snaží utišit spravedlivý hněv lidu z nedostatku základních životních potřeb stejnými metodami jako komunisté jiných komunistických zemí: vysvětlováním a hledáním viníků, nikoliv nápravou špatných hospodářských metod a nedostatků odstraněním nesvobody a podporou lidské iniciativy.

• • •

Ottawa. — Vztahy mezi Francií a Kanadou jsou dnes následkem quebeckého separatismu dosti delikátní. Francouzská vláda už neopakuje slova presidenta De Gaulla: "At' žije svobodný Quebek!" a snaží se aspoň navenek udržovat dobré vztahy s Ottawou i s Quebekem. V květnu 1977 se francouzský president Giscard d'Estaing pokusil v Paříži ujistit kanadského premiéra Pierre Trudeau, že Francie se nechce v žádném případě míchat do vnitřních záležitostí Kanady a podporovat quebecký separatismus; podotkl však, že Francie nemůže zůstat indiferentní k úzkým poutům ethnickým, jazykovým a kulturním, jež ji spojují s Quebekem. Kanadská vláda sice přijímá tato a podobná ujišťování francouzské vlády, avšak zároveň si přeje, aby uhlazená slova Paříže byla také doprovázena skutky. Tak například quebecký premiér René Levesque, který se netají svými separatistickými tendencemi, je návštěvou ve Francii od 2. do 4. listopadu; Kanada se obává, že Francie některým nevhodným gestem — například dovolením Levesquovi promluvit před francouzským národním shromážděním — by mohla přilít oleje do ohně a povzbudit quebecký separatismus. Francie musí v této věci být velmi opatrná také z ekonomických důvodů: velmi jí totiž záleží na dodávkách kanadského uranu. Kanada je vedle Spojených států a Austrálie hlavním producentem uranu v nekomunistickém světě. Kanada už suspendovala dodávky svého uranu do některých zemí Evropského společenství — nikoliv však dosud do Francie. Byla podrážděna tím, že Indie zneužila kanadských dodávek k výrobě atomických zbraní. Kdyby pařížská vláda otevřeně podporovala quebecký separatismus, Kanada by snadno mohla také zastavit své dodávky uranu do Francie k nemalé hospodářské škodě francouzského průmyslu.

• • •

Madrid. — Dne 9. října zástupci hlavních španělských politických stran, včetně socialistů a komunistů, schválili program nápravy hospodářské situace země. Tento program byl společně vypracován vládou premiéra Adolfo Suareze a oposicí. Podepsaní tohoto tak zvaného "společného programu" tané vybízejí všechny Španěly, aby měli důvěru v demokracii, a slibují vládě svou pomoc v jejím boji proti terorismu. Hlavní body této ekonomické reformy pro ozdravění hospodářské situace země jsou tyto: 1) Vláda bude bojovat nejen proti inflaci a schodku v zahraničním obchodu, nýbrž přímo i proti nezaměstnanosti. Podle dřívějších prohlášení se předpokládalo, že výlučným bojem proti inflaci se samočinně vyřeší také problém nezaměstnanosti. 2) Proti stoupání cen nebude zakročeno přímo žádným vládním dekrétem, nýbrž postupným zmenšováním vzrůstu oběživa. 3) Mzdy budou zvyšovány úměrně ke stoupání cen. Zodpovědné autority se pokusí udržet toto zvýšení v roce 1978 na 22 procentech. Kdyby však ceny stoupaly rychleji, automaticky budou úměrně také zvýšeny i mzdy. 4) Středním a malým podnikům, které nejvíce utrpěly hospodářskou krizí, bude poskytnuta veřejná finanční výpomoc. 5) Budou provedeny některé strukturální reformy, požadované levicí: bude veden boj proti spekulaci s pozemky ve městech; bude vypracován seznam práv a po-

LETEM SVĚTEM

UPŘÍMNĚ SRDEČNÉ POZVÁNÍ

Vážení přátelé,

ředitelstvo chicagského "Velehradu", který je vydavatelem našeho jediného česko-anglického křesťanského týdeníku "Hlas Národa" — a o jehož poctivé snaze sloužit našim zájmům jste už měli příležitost se přesvědčit — si pokládá za čest pozvati Vás na hostinu, pořádanou k poctě našeho česko-amerického pana biskupa

J. Exc. Jana L. Mořkovského,
sídelního biskupa diecése Galveston-Houston
v Texasu,
který bude mezi námi v Chicagu u příležitosti
českého biřmování
v neděli, 20. listopadu L.P. 1977
o svátku Krista Krále.

Při českých bohoslužbách v kostele Bl. Anežky České (27. ul. a Central Park Ave. v Chicagu), ve 2 hod. odpol. udělí njdp. biskup připraveným zájemcům svátost sv. biřmování. Posvěcení a slavnostní otevření budovy "Velehradu" bude ve 4:30 hod. odpol. Začátek banketu je v 5:30 hod. odpol. s pestrým zábavním programem, hudbou, a tancem jako o posvícení.

Dar za večeři a zábavu: $10 (nápoje se platí zvlášť').

Lístky na banket jsou v předprodeji: 1) u p. Fr. Pancnera v Berwynu; 2) v obchodě "Ondruš a Syn" u paní Hermínky Ondrušové; 3) v redakci Hlasu Národa.

Párkování aut na parkovišti obchodu AxP
(27. ul. a Lawndale Ave.)

"CLEAN UP" MĚSÍC V CHICAGSKÉM "VELEHRADĚ"

Jak už jste se z našeho pozvání na české biřmování dověděli, přijede mezi nás 20. listopadu pan biskup Mořkovský z texaského Galvestonu-Houstonu, aby tuto svátost udělil našim dětem českého a slovenského původu a i dospělým, kteří dosud neměli možnost ji přijmout. Při této příležitosti posvětí i náš chicagský Velehrad.

Do té doby musí být ve Velehradu všechno pěkně čisté a v pořádku a proto vás prosíme o opravdu přátelskou, pospolitou, solidární pomoc.

Na dokončovací a čistící práce ve Velehradu je zapotřebí pomoci všech druhů rukou — šikovných i méně šikovných, pomalých či rychlých, schopných udělat cokoliv — prostě KAŽDÝCH.

Buďte proto tak hodní a zavolejte na naše telefonní číslo a přihlaste se, co byste byl(a) ochoten(a) dělat a kdy můžete přijít; o ostatním se již s vámi domluvíme.

Buďte ale tentokráte tak dobří, a věc berte opravdu vážně. Nedejte na to, když vám Petr anebo Pavel řekne, že k nám volal a měli jsme obsazeno, a tak že prý — kdeho nechtějí, nebude se vnucovat. Vy se nás **tentokrát totiž musíte dovolat, poněvadž je třeba společné práce nás všech.** Vždyť je to pro nás všechny. Kdyby se ale náhodou stalo a ve Velehradu byl telefon obsazen a vy jste neměli kdy čekat, až se linka uvolní, volejte laskavě na následující telefonní čísla: Ferdinand Küssel: ST 8-5341; Františka Uhlířová: 484-2106 a nechte tam vzkaz, který nám bude vyřízen. Anebo se pokuste zavolat nás znovu — **potřebujeme vás,** má-li se vám všem v chicagském Velehradu líbit a má-li sloužit našim společným potřebám.

Jistě se ještě z četby našich krásných vesnických románů pamatujete, jak se ve vesnici gruntovalo, když měl přijet na visitaci pan vikář. Jak v kostele, na faře, ve škole musilo být všechno vydrhnuto, nikde ani prášku!

A k nám přijede na visitaci ne pan vikář, ale sám pan biskup Mořkovský, zatím jediný, který naše duchovní potřeby v USA chápe. Přiletí k nám až támhle z Texasu a to "volno" na neděli 20. listopadu přímo vykouzlil ze svého stále obsazeného pracovního kalendáře, a to jen proto — aby naše děti a my všichni s nimi — jsme měli nezapomenutelnou životní vzpomínku na české biřmování v exilu i na několik prvních svatých přijímání v této nestálé dnešní době ve světě.

A k této vzácné události že bychom si neuměli dát společně a svorně ani tu naši "chalupu" v Chicagu do pořádku? Jen s chutí do toho a půl díla hotovo! — jak říká naše přísloví. Za jeden provaz se to přece jen lépe táhne, a proto už předem děkujeme všem ochotným dobrovolníkům a dobrovolnicím staročeským zaplať Pán Bůh za zavolání, na které čekáme.

Jsou mezi vámi samozřejmě i někteří, kteří na manuelní práce z fysických či zdravotních důvodů nestačí, anebo je nesmějí dělat. Avšak i pro ně je dostatek příležitosti k společnému úsilí o naši chicagskou "vlastní střechu nad hlavou". Musíme rozeslat dopisy a udělat ještě řadu nutných drobných "papírových" prací. Buďte tedy tak hodní a přihlaste se i vy! A vy, kteří opravdu pro nemoc, anebo stáří nám pomoci přijít nemůžete, buďte tak dobří, upřímně se za nás modlete, aby nás Pán Bůh obdařil zdravím, sílil naši společnou dobrou vůli, vytrvalost, vzájemnou snášenlivost a ochotu k pochopení dnes nutného nám společného díla, aby nám ta práce při dobré náladě šla rychle od ruky.

Vděčně váš misionář
Otec Vojtěch Vít, O.S.B.

vinností pracovníků v podnicích; bude zavedena kontrola rozpočtu pro sociální péči; budou sníženy veřejné výdaje; budou zdemokratizovány státní finanční ústavy; budou zmodernizovány zemědělské zákony. Toto je pouze začátek; nyní ještě budou o tomto programu vedena společná jednání a budou provedeny případné detailní úpravy. S tímto programem budou také musit vyslovit svůj souhlas jak dělnické odborové organizace, tak zaměstnavatelé. — Španělská vláda udělila provincii Katalánsku samosprávu, která jí byla odňata za Francovy vlády. Z exilu se proto po 38 letech vrátil 78-letý Josep Tarradellas, bývalý předseda katalánské autonomní vlády, a znovu se ujal této funkce. Teprve později však má být určeno, jakou moc bude mít 16-členný administrativní výbor Katalánska; madridská vláda si tam v každém případě vyhradí vrchní dohled nad policií a tam umístěnými armádními jednotkami. Vláda také pomýšlí udělit prozatímně autonomii čtyřem baskickým provinciím. Předběžné přípravy tohoto kroku však byly ohroženy vraždou předsedy generální rady provincie Biskaye-Unceta Barrenechea, kterou mají na svědomí baskičtí teroristé ETA. Unceta, jmenovaný ještě Francovým režimem, zamítl žádost těchto teroristů, aby si v jeho provincii mohli vybírat "revoluční daň".

• • •

Amman. — Známí američtí novináři Rowland Evans a Robert Novak upozorňují ve svých dvou článcích, uveřejněných v novinách "Chicago Sun-Times", na skutečné úmysly Izraele při úsilí presidenta Cartera o svolání mírové konference pro skončení konfliktu na Blízkém východě. Doslovně říkají: "Pokušení Izraele — užít své vojenské moci pokud je na svém vrcholu — je nejnebezpečnějším politickým faktem dnešního světa. Je to skutečnost, která přímo ohrožuje mírové úsilí presidenta Cartera". V posledních letech Izrael dostával každoročně od Spojených států vojenskou výpomoc, dosahující výše několika bilionů dolarů. Proto si mohl připravit silnou armádu, které arabské země nejsou schopny čelit. Izrael chce užít této armády pro "dobytí si svého místa na slunci". Jordánský král Hussein se domnívá, že Izrael nemá v úmyslu ustoupit z dobytých arabských území. Úmyslně lpí na některých procedurálních detailech ženevské konference — (například na vyloučení PLO z jednání) — jen proto, aby prý mohl před světem všechnu vinu na nesvolání této konference nebo na uváznutí či přerušení jednání svrhnout na arabské země. Potom se chopí každé příležitosti a užije své vojenské síly ke zničení arabských armád. Podle Husseinova mínění Izrael připravuje bleskovou válku proti Arabům; první obětí bude Jordánsko, které Izrael napadne proto, aby mohl užít jeho území jako průchodní země pro svůj plánovaný útok na Sýrii, na Irák a Saúdskou Arábii. Premiér Begin ve své knize "The Revolt" píše, že svět nemá soucit s těmi, kteří jsou zabíjeni, nýbrž pouze respektuje ty, kteří bojují. Izrael také začíná před U.S. Kongresem dlouhý spor s Carterovou administrací. Begin ve zmíněné knize, kde líčí svou teroristickou činnost v Palestině před založením Izraelského státu, vyzývá americké židy, aby se stali "bojujícími židy" za Izrael "v bitvě, která je před námi". O tom, že spor mezi Izraelem a Carterovou administrací už začal, také svědčí nedávný incident v Jeruzalémě: když U.S. tajemník financí W. Michael Blumenthal požádal jeruzalémského starostu Teddy Kollek, aby jej za jeho úřední návštěvy Izraele provedl západní částí Jeruzaléma a nikoliv východní — (Spojené státy totiž neuznávají izraelskou svrchovanost nad východní částí Jeruzaléma) — starosta pohrdavě odmítl. Při jiné příležitosti řekl, že Izrael nepotřebuje svolení Spojených států ke sjednocení Jeruzaléma, protože už král David toto město sjednotil. Begin rovněž nechce ustoupit z okupovaných arabských území pod záminkou, že za dob krále Davida tato území byla součástí Izraele. Kdyby tato zásada byla provedena všude na světě, jistě by vznikly různé další neřešitelné problémy. (Např. Kladsko kdysi patřilo také — dokonce až po Vratislav — k historickým českým zemím, Slovensko Mad'arsku, Macedonie byla státním útvarem, atd.)

• • •

Paříž. — Quebecký premiér René Levesque přiletěl ve středu 2. listopadu do Paříže na třídenní úřední návštěvu. Byl přijat triumfálně, způsobem, obyčejně vyhrazeným hlavám států. Na letiště jej přišel přivítat francouzský ministerský předseda Raymond Barre a pak v ceremoniálním sále francouzského národního shromáždění řekl přítomným zákonodárcům, že je "čím dále tím jistější, že brzy vznikne nový stát". Tím zřejmě mínil možné oddělení Quebeku od Kanady. Ve čtvrtek pak byl pozván, spolu s celou francouzskou vládou, na oběd u presidenta Valéry Giscard d'Estainga, s nímž pak měl dlouhý soukromý rozhovor. Potom byly na programu: položení věnce u Vítězného oblouku na hrob neznámého vojína, státní večeře, při které předsedal francouzský premiér Barre a pak recepce pařížským starostou. — Před deseti lety francouzský president De Gaulle zvolal za své návštěvy Quebeku "At' žije svobodný Quebek!", čímž nemálo podráždil kanadskou vládu. Od té doby Francie úředně prohlašuje, že se nechce míchat do vnitřních záležitostí Kanady, že však není indiferentní vůči quebeckým snahám o nezávislost.

• • •

Washington. — Federální tajná policie FBI uveřejní na konci listopadu 77 a v lednu 1978 záznamy o svém vyšetřování zavraždění presidenta Kennedyho, které zaberou na 80.000 knižních stránek. Jeden bývalý agent FBI k tomu však poznamenal, že tyto záznamy neobsahují žádná sensační odhalení. Nebudou ani v této publikaci vydány dokumenty, které Warrenova komise prohlásila za tajné.

• • •

Chicago. — Vědci university Illinois se domnívají, že nedávno objevené bakterie v horkých pramenech pod zemí, kde žádný jiný organizmus nemůže žít, představují pravděpodobně nejstarší formu života na naší zemi. Tyto bakterie, zvané "Methanobakteria thermo-autotrophica", se objevily na zemi asi před čtyřmi biliony let, kdy zemská atmosféra ještě neobsahovala žádný kyslík a zemský povrch byl značně horký. Tyto bakterie existují například v temných místech horkých Yellowstonských pramenů, kde není kyslíku a voda je 70 až 75 stupňů C horká. Jejich genetická struktura je zcela odlišná od genetické stavby ostatních živých bytostí naší země. Vědci se domnívají, že studium této bakterie nás může přivést k poznání, jak vznikl a jak se vyvíjel život nejen na naší zemi, nýbrž i na jiných planetách.

• • •

Londýn. — V Ugandě teror pokračuje. Neznámí pachatelé zavraždili mohamedána Musa Kaloddo, ředitele Aminovy obávané tajné policie, která má za úkol špehovat a bez milosrdenství zabíjet Aminovy odpůrce. Amin obvinil z této vraždy členy křesťanských církví a dal ve městě Masaka, 80 mil jihozápadně od Kampaly, zatknout 350 křesťanů, jak anglikánů tak i římských katolíků, a hrozí jim popravou.

• • •

Washington. — President Jimmy Carter rozhodl zrušit členství Spojených států u Mezinárodní organizace práce (ILO); je to po prvé od založení OSN v roce 1945, že Spojené státy přestávají být členskou zemí některého jejího oddělení. Organizace ILO podle prohlášení americké vlády neplní svůj původní úkol, zlepšovat úděl pracujícího lidu na celém světě; stále více slouží politickým cílům a podléhá vlivu Sovětského svazu a zemí Třetího světa. Spojené státy se opět chtějí vrátit do této organizace, jakmile se vymaní z politického vlivu komunistů, a bude věrna svému původnímu určení. — Hlavním důvodem tohoto kroku Spojených států však byla protiizraelská politika ILO.

PŘÍPRAVNÝ PLESOVÝ VÝBOR: sedící v první řadě od leva: Vlasta Vrázová, místopředsedkyně; František Kalkus, předseda a Milada Ferjenčíková, místopředsedkyně 27. representačního plesu ČSNRA. V zadní řadě v tomtéž pořadí stojí další členové plesového výboru: Judy Baar-Topinka, Mojmír Viktorin a Marie Langová.

Debutantský ples v jubilejním roce 60letého trvání ČSNRA

V roce 1978 uplyne 60 let od založení ČSNRA. Hned na počátku tohoto svého jubilejního roku pořádá ČSNRA svůj representační ples, který se bude tentokrát lišit od plesů předešlých, na které jsme kdysi chodili do budovy Sokola Havlíček v Chicagu a později do Sokola Tábor v Berwynu. Letošní 27. ples ČSNRA se totiž bude 11. února 1978 pořádat ve velkém sále Drake Hotelu v Oak Brooku. Již tímto přemístěním se mění i ráz tohoto naší veřejnosti dobře známého a vždy početně navštíveného plesu zimní sezóny. Plesový výbor doufá, že tento representační ples, na kterém budou naší krajanské i americké společnosti představeny mladé dívky československého původu, navštíví nejen všichni milí hosté z let minulých, ale že jejich počet bude rozšířen i o další návštěvníky — hlavně Čechoameričany, kteří v nynějším životě veřejném zaujímají důležitá postavení a jejichž zájem o dění v našem krajanském životě a o naši nesvobodnou vlast je nutno vzbudit a získat.

Předsedou plesového výboru je František Kalkus, předseda oblastního výboru ČSNRA. Místopředsedkyní této významné společenské události, na kterou se již všichni těšíme a na kterou jsou již nyní přípravy v plném proudu, je Vlasta Vrázová, čestná předsedkyně ČSNRA a Milada Ferjenčíková, předsedkyně Československé ženské národní rady v exilu.

Ostatní členové plesového výboru jsou: Marie Langová, tajemnice; Judy Baar Topinka a Františka Uhlířová, tiskový odbor; ing. Štefan Papánek, Amálie Schwarzenbergová, MUDr. Jiří Podzámský a Hermína Ondrušová, společenský odbor; Mojmír Viktorin — odbor taneční; Stanislav Brym a Rozina Nehasilová — prodej lístků; Eduard a Marie Dellinovi, Marie Kalkusová, Josef Jakl, Emanuel a Bohumila Látovi, Růžena Mejzrová, ing. Vladimír Richter, Lada Cvrčková, Blažena Tesařová, Evža Žížalová, Lillian Baarová, Ernest Melichar, Tomáš Kuchválek a George Laadt.

Koktaily se budou podávat v Colonial Roomu od 6:00 P.M. do 7:00 P.M., večeře od 7:00 P.M. do 8:30 P.M. V 8:30 P.M. bude předtančení a představení debutantek, po němž bude k tanci vyhrávat Phil Varchetta Orchestra.

V 10:30 hod. společné taneční vystoupení folkloristické skupiny Beseda, Klubu Domov a Moravské kulturní společnosti za vedení Mojmíra Viktorína.

Plesový výbor v čele s Fr. Kalkusem je přesvědčen, že naše veřejnost plně pochopí a uvítá tento první pokus o uspořádání plesu, který by byl vybranou společenskou událostí a vhodně nás representoval i před kruhy americkými, a že jej proto navštíví v počtu co nejhojnějším.

Za tiskový odbor
Oblastního výboru ČSNRA
F. U.

Důležité upozornění ohledně bazaru ČŽNR

Bazarový výbor Čs. Ženské Národní Rady v exilu oznamuje, že letošní předvánoční bazar se bude konat v budově V.F.W. (Veterans of Foreign Wars), 6645 WEST PERSHING Road, STICKNEY, Illinois, a ne jak bylo původně plánováno v Sokol Brookfield. Bazar bude v neděli, 4. prosince a další podrobnosti budou uveřejněny později v tisku. Prosíme krajanskou veřejnost, aby vzala tuto změnu místa na vědomí a těšíme se, že nás v bohatém počtu navštívíte.

V.R.

Největší výběr záclon, (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic; soubory do ložnic a koupelen

SKLAD HOTOVÝCH DEK A POLŠTÁŘŮ

z dacronu a z importovaného husího peří

Máme 41-letou zkušenost. Vedeme jen zboží kvalitní, obsluhu u nás najdete odbornou. Zákazník náš pán.

NAVŠTIVTE NÁS!

ONDRUS & SON

6533 W. Cermak Rd.,
Berwyn, Illinois
Tel.: GU-4-1700
Šimkmo na druhé straně ulice proti obchodu Pancner

SPORT

I. LIGA KOPANÉ V ČESKOSLOVENSKU

10. kolo —

SLAVIA—B. BYSTRICA 2:2

Branky: J. Jurkanin, D. Herda — Mráz, Majzlík. Slavia měla stálou převahu, ale svojí neplodnou hrou nabídla vojákům bod.

SPARTA—BOHEMIANS 0:2

Branky: Panenka, Bičovský. První dvě střely Klokanů znamenaly dvě branky. Spartě chyběla koncovka.

INTER—DUKLA 0:0

Utkání mělo tempo, pěkné okamžiky se střídaly před oběma brankáři. Jen jedno scházelo — góly.

BRNO—PREŠOV 4:2

Branky: Jarůšek 3, Kroupa — I. Novák, Sopko. Brněnský brankostroj jede na plný plyn, ve čtyřech posledních kolech zatížil konto svých soupeřů 16 góly.

TEPLICE—OSTRAVA 1:0

Branka: Pokluda. První vítězství Teplic v lize. Ostravští měli největší oporu v brankáři Michalíkovi.

LOK. KOŠICE—PLZEŇ 2:1

Branky: Fecko, Kozák — Berger. Košice vyhrály zlepšeným výkonem ve druhém poločasu.

TRENČÍN—TRNAVA 3:2

Branky: Kováč, Labaj, Koronczi — Bad'ura 2. Trenčín vedl 3:0 a nakonec horko těžko ubránil vítězství.

ŽILINA—SLOVAN 5:1

Branky: Vrábel 2, Rusnák, Beleš, Tománek — Varga. Žilina se rozjela doma, ovšem teprve zápasy venku prověří její možnosti.

Tabulka po 10. kole

1.	Brno	30:11	16
2.	Dukla Praha	26:13	13
3.	Lok. Košice	20:12	13
4.	Bohem. Praha	13:9	12
5.	Slavia Praha	16:14	12
6.	Trenčín	20:25	12
7.	Inter Bratislava	9:8	11
8.	Slovan Bratislava	19:19	10
9.	Trnava	9:12	9
10.	Sparta Praha	11:15	9
11.	Teplice	6:10	9
12.	Prešov	14:15	8
13.	Plzeň	11:15	8
14.	Ostrava	10:18	7
15.	Du. B. Bystrica	11:20	7
16.	Žilina	14:23	4

Nejlepší střelci

10 gólů — Kroupa (Brno), 7 gólů — Gallis (Slovan) a Józsa (Lok. Košice).

★

I. národní liga kopané V ČESKOSLOVENSKU

Skupina A — 12 kolo

Ústí nad Labem—Příbram 1:2, Vlašim—VTJ Žatec 5:1, Kladno—VTJ Tábor 1:0, České Budějovice—Mladá Boleslav 1:1, VTJ Tachov—Sokolov 0:0, Viktoria Žižkov—RH Cheb 1:2, Děčín—Chomutov 4:3, Xaverov—Benešov 2:2.

První tři týmy v tabulce

1.	Příbram	31:9	20
2.	Vlašim	29:9	18
3.	Č. Budějovice	15:11	16

Skupina B — 12. kolo

Jablonec—Gottwaldov 2:0, Frýdek-Místek—KPS Brno 0:0, Opava—Třinec 0:0, Vsetín—Havířov 3:1, Poruba—Olomouc 3:1, Pardubice—Liberec 2:2, Hradec Králové—Vítkovice 2:2, Mor. Ostrava—Bohumín 2:2.

První tři týmy v tabulce

1.	Opava	17:4	18
2.	Frýdek-Místek	15:7	15
3.	Liberec	12:9	15

Skupina C — 13. kolo

Trebišov—VSS Košice 2:4, Kys. Nové Mesto—Nitra 0:3, Komárno—RH Bratislava 1:4, Martin—Dubnica 1:0, Púchov—Ružomberok 0:1, Michalovce—Senica 4:0, Humenné—Spišská Nová Ves 1:0, Pov. Bystrica—Bardejov 4:1.

První tři týmy v tabulce

1.	Nitra	32:11	21
2.	RH Bratislava	30:13	19
3.	VSS Košice	27:16	19

★

KOPANÁ VE SVĚTĚ

Kvalifikace pro MS 1978 v Argentině

Irán—Kuvajt 1:0. Přihlíželo 100.000 diváků. Tabulka asijsko-oceánské skupiny:

1.	Irán	4 4:0	7
2.	Jižní Korea	5 3:2	6
3.	Austrálie	5 6:4	5
4.	Kuvajt	4 5:4	4
5.	Hongkong	4 1:9	0

Holandsko—Belgie 1:0, utkání sledovalo 65.000 diváků. Jako sedmý celek po Argentině, NSR, Brazílii, Peru, Skotsku a Mexiku si vítězstvím nad Belgií zajistilo postup Holandsko. Tabulka, ve které zbývá ještě sehrát poslední utkání Belgie—Sev. Irsko, vypadá takto:

1.	Holandsko	11:3	11
2.	Belgie	7:3	6
3.	Sev. Irsko	4:6	3
4.	Island	2:12	2

Polsko—Portugalsko 1:1, hrálo se před 80.000 diváků. Touto remízou je Polsko osmým mužstvem postupujícím na MS v Argentině. V týmu hrálo pět hráčů, kteří v barvách Polska dobyli na MS 1974 v NSR třetí místo a bronzové medaile. V posledním zápase ve skupině hraje Portugalsko s Kyprem.

1.	Polsko	17:4	11
2.	Portugalsko	8:6	7
3.	Dánsko	14:12	4
4.	Kypr	3:20	0

Mad'arsko—Bolívie 6:0, v hledišti se tísnilo 65.000 diváků. Mad'ři si v Budapešti získali značný náskok, který by měl stačit pro odvetu. Příští zápas se hraje v Bolívii 30. listopadu.

Španělsko—Rumunsko 2:0, hráno v Madridu před 30.000 diváky. O postupu rozhodnou zápasy Rumunsko—Jugoslávie a Jugoslávie—Španělsko. Tabulka 8. skupiny:

1.	Španělsko	3:1	4
2.	Rumunsko	3:2	4
3.	Jugoslávie	0:3	0

Turecko—Rakousko 0:1, sledovalo 90.000 diváků. **NDR—Malta 9:0**, vyprodané hliště — 15.000 diváků. Do Argentiny si zajistilo postup Rakousko, i když zbývá sehrát ještě dva zápasy: NDR—Turecko a Malta—Turecko. Tabulka:

1.	Rakousko	14:2	10
2.	NDR	13:3	7
3.	Turecko	5:3	3
4.	Malta	0:24	0

Švýcarsko—Norsko 1:0. Vítězství Švýcarů rozhodlo definitivně o postupu Švédska do Argentiny, tedy desátého účastníka finálových bojů. Konečná tabulka:

1.	Švédsko	7:4	6
2.	Norsko	3:4	4
3.	Švýcarsko	3:5	2

*

Odvetné zápasy evropských pohárů rozhodly, že čs. mužstva jsou vyřazena. — Lok. Košice doma remizovala s Austrií Vídeň 1:1 a je z další účasti v PVP vyřazena, protože gól vstřelený na cizím hřišti se počítá dvojnásob. V Poháru UEFA prohrál Inter Bratislava v Curychu s Grasshoppers vysoko 1:5, doma Inter zvítězil 1:0.

*

Kvalifikace dorostenců na Turnaj UEFA 1978 v Polsku

Švédsko—Československo 2:4

Branky: Andersson, Dennerly — Gábor 2 (Žilina), Jenčík (Humenné), Homola (Opava). Čs. dorostenci dokonale využili šance, které si vytvořili. Nad průměr zahráli brankář Beran (Slavia), který za stavu 2:0 chytil penaltu, dále Vagner (Sparta), Homola, Gábor a Jenčík. V prvním zápase Švédsko vyhrálo nad Mad'arskem 1:0.

*

Bývalí hráči Sparty Praha hráli přátelsky v NSR proti výběru Osnabrücku, posíleného o mnohonásobného reprezentanta Overatha, který přiletěl k zápasu z Tokia. Sparťané prohráli 2:4, jejich dva góly vstřelili Migas a Jarabinský.

★

I. LIGA HOKEJE V ČESKOSLOVENSKU

9. kolo —

Sparta—Pardubice 1:1
Litvínov—Kladno 6:2
Vítkovice—Č. Budějovice 4:4
Jihlava—Bratislava 10:2
Brno—Plzeň 6:3
Trenčín—Košice 2:4

10. kolo —

Sparta—Jihlava 1:0
Kladno—Vítkovice 6:3
Pardubice—Plzeň 3:3
Košice—Brno 0:9
Bratislava—Litvínov 1:5
Č. Budějovice—Trenčín 2:1

11. kolo —

Litvínov—Sparta 5:2
Trenčín—Kladno 1:7
Jihlava—Pardubice 2:4
Brno—Č. Budějovice 4:2
Plzeň—Košice 6:5
Vítkovice—Bratislava 7:1

12. kolo —

Vítkovice—Sparta 1:3
Brno—Kladno 3:5
Litvínov—Jihlava 4:7
Č. Budějovice—Plzeň 7:5
Pardubice—Košice 8:3
Trenčín—Bratislava 2:1

Tabulka po 12. kole

1.	Litvínov	56:29	19
2.	Kladno	56:30	19
3.	Sparta Praha	31:21	18
4.	Pardubice	40:32	17
5.	Jihlava	40:33	13
6.	Č. Budějovice	38:37	12
7.	Trenčín	34:46	10
8.	Vítkovice	41:36	9
9.	Plzeň	38:53	8
10.	Košice	31:63	8
11.	Brno	38:44	7
12.	Bratislava	32:51	4

Nejlepší střelci

13 — Ed. Novák (Kladno), 12 — Ebermann (Plzeň), Ulrych (Litvínov), 11 — Hlinka (Litvínov), Nový (Kladno).

POK

★

Náš sportovní zpravodaj Petr Horák hlásí:

LOSANGELESKÁ PRO A PROTI

Jak známo, Americký olympijský výbor vybral kalifornské velkoměsto, Los Angeles, za pořadatele letní olympiády roku 1984. Soupeř Los Angeles, New York, boj o pořadatelská práva prohrál. Mezinárodní olympijský výbor rozhodne o pořadateli v květnu v Aténách, ale po porážce New Yorku neexistuje mimo Los Angeles žádný jiný uchazeč o tuto poctu. Kalifornské velkoměsto mohlo uvést ve svůj prospěch fakt, že bylo pořadatelem letní olympiády už roku 1932, že už má k dispozici mnohá zařízení, potřebná k pořádání her, a že slibuje podstatně nižší vydání ve srovnání s výdaji pořadatelů letních olympijských her roku 1976 v Montrealu. Když vešlo ve zná-

"Paní Marino, tuhle přednu vinu mi prosím Vás, přede lejte."

"Mileráda, ale proč? Vždyť Vám tolik sluší!",

"Naše sousedka má teď tentýž účes a manžel ji začíná zdravit..."

Gu.4-1118
MARINA S
BEAUTY SALON
Home of the finest permanent waving
Visit Marina's new salon - formerly at 26th St & Hamlin.
5234 Cermak Rd Berwyn, Ill.

PŘI KOUPI A PRODEJI MAJETKU
VÁM NEJLÉPE POMŮŽE A PORADÍ
MARUŠKA ŠMELHAUSOVÁ
u FIRMY PAV-HANSON REALTY, INC
6608 WEST CERMAK ROAD, BERWYN
SPOLEHLIVÁ SLUŽBA A
MNOHOLETÁ ZKUŠENOST
TÉŽ služby PŘEKLADATELSKÉ
u soudu, doklady, formuláře
(zejména Americké občanství)
VOLEJTE: 795-7100

Offering More Than 200 Charters to Europe in 1977
VISIT OUR OFFICE
Veškerá Tuzexová služba
CIHAK WORLD TRAVEL, INC.
6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402
Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

most, že o poctu pořadatele letní olympiády roku 1984 budou soutěžit Los Angeles a New York, obyvatelé těchto velkoměst zaplavili stoly redakcí stohy dopisů, v nichž vyjadřovali odpor nebo podporu pořadatelskému poslání. Občan Benjamin Haber z Flushingu v New Yorku byl jedním z těch, kteří představovali opozici pořádání olympiády v New Yorku z finančních důvodů. Napsal listu The New York Times doslova: "New York si nemůže dovolit takovú rozsáhlá vydání, když na druhé straně musí vydávat peníze na zajišťování pracovních příležitostí." Haber zdůrazňuje, že New York si nemůže dovolit rozhazovat . . .

Podobný hlas poslal listu New York Times i jiný newyorský občan, Paul Abrahams. Uvádí, že půl miliardy dolarů na olympiádu je přílišný luxus v době, kdy město trpí vážnými finančními problémy. Na druhé straně například paní Josephine Moralesová z Queens v New Rorku projevila písemně své zklamání z prohry New Yorku s Los Angeles o tak vzácnou poctu. Listu The New York Post napsala, že ostuda za tuto prohru newyorského velkoměsta padá na hlavu majitele baseballového klubu New York Mets, který nemínil dát k dispozici stadion Shea, jenž by musel být pro olympijské účely rekonstruován. Paní Moralesová zdůraznila, že prohra New Yorku s Los Angeles ostudou zůstane, ale že to bylo nevyhnutelné.

V Los Angeles vládlo vzápětí po vítězném hlasování Amerického olympijského výboru nadšení. Přesto se ovšem ozvaly i hlasy negativní. Tak Sheridan Cole například listu The Los Angeles Times napsal: "Ačkoli prospěch i prestižní ohledy pořadatelské olympijské pocty jsou zřejmé, nikdy bych k nám na závody nejlepší sportovce světa nepozval, protože budou muset soutěžit v našem známém smogu; smog občas zamlží losangelské velkoměsto a ztěžuje dýchání." Paní Frances Corbyová zase napsala stejnému listu dopis, podle něhož se měli představitelé města zeptat na názor nejprve daňové poplatníky. Na tuto námitku ovšem už představitelé Los Angeles odpověděli, že výdaje uhradí soukromí obchodníci a příznivci sportu. Jiná obyvatelka tohoto kalifornského velkoměsta, Lisa Colcolová, také s paní Corbyovou nesouhlasí, a naopak tvrdí, že pro daňové poplatníky bude taková obrovská událost, jakou jsou olympijské hry, výhodná. Správně totiž předpokládá, že olympiáda rozšíří byznys a současně přinese i větší počet pracovních příležitostí. Navíc zůstanou po hrách městu různá zařízení, jež by jinak Los Angeles chyběla. Vcelku lze říci, že obyvatelé Los Angeles pořádání olympijských her vítají a že už se na ně dokonce velmi těší.

* * *

BOJ O ARGENTINU

Polsko, Švédsko a Rakousko jsou dalšími státy, jejichž reprezentační mužstva kopané se kvalifikovala do bojů o titul mistra světa příští rok v Argentině. Předtím si už zajistily postup týmy Brazílie, Peru, Mexika, Holandska a Skotska, přímo postupuje obhájce titulu, celek Německé spolkové republiky, a účast měl předem zajištěnu i tým pořádající země, Argentiny. Mistr Evropy, celek Československa, byl — jak známo — z účasti na světovém šampionátu zaslouženě vyřazen Skoty. Takřka oběma nohama je už v Argentině i Mad'arsko. V boji o účast na mistrovství světa v kopané v roce 1978 porazilo v Budapešti Mad'arsko Bolívii hladce 6:0, po poločase 5:0. Mad'arsko, jež nebylo za posledních dva a půl roku v domácím prostředí ve dvanácti sehraných utkáních poraženo, hraje odvetný zápas s Bolívií 30. listopadu v La Pazu.

* * *

BÍLÝ SPORT

Ve finále výborně obsazeného mezinárodního tenisového turnaje v Caracasu zvítězil Argentinec Vilas hladce nad Rumunem Nastasem 6:2 a 6:2. V boji o třetí místo porazil Mexičan Ramirez Itala Panatu 6:1, 6:4.

Mezinárodní mistrovství Švýcarska na krytých dvorcích v Basileji vyhrál Švéd Bjoern Borg, který ve finále zvítězil nad Angličanem Johnem Lloydem za jednu hodinu a padesát minut 6:4, 6:2 a 6:3.

Tenisový turnaj ve Vídni se stal kořistí Američana Briana Gottfrieda, proti němuž neměl v jeho dnešní formě druhý finalista, Polák Wojtek Fibak, šanci. Ve finále čtyřhry zvítězili Jihoafričané Hewitt a McMillan nad polsko-československou dvojicí Fibak—Kodeš.

Američanka Billie-Jean Kingová prokázala, že je po svém návratu k tenisové závodní činnosti schopna úspěšně navázat na předchozí kariéru. O posledním říjnovém víkendu vyhrála třetí turnaj za sebou. V rozhodujícím utkání v San Juanu na Portoriku porazila svou krajanku Newberryovou 6:1, 6:3. Spolu s americkou reprezentantkou Casalsovou se Kingová stala vítězkou také v soutěži ve čtyřhře.

Na mezinárodním tenisovém turnaji v Tokiu dosáhl československý reprezentant, Vladimír Zedník, nečekaného úspěchu. Vyřadil nasazeného hráče číslo dvě, Američana Dicka Stocktona, 7:5, 4:6, 7:6.

* * *

ČS. BASKETBALISTÉ V USA

Československé reprezentační mužsto v basketbalu mužů, které získalo v září bronzové medaile na mistrovství Evropy, začalo v Harrisonburgu ve Virginii listopadové turné po Spojených státech. S místní univerzitou remizovalo 88:88. Má v plánu sehrát celkem 15 zápasů v řadě amerických států, převážně s univerzitními týmy. Ačkoli americká univerzitní mužstva nedosahují výkonnosti profesionálních amerických basketbalistů, jejich hra má velmi dobrou úroveň a dá se předpokládat, že budou třetímu nejlepšímu národnímu družstvu Evropy silným soupeřem.

* * *

MARATON PŘED OČIMA MILIÓNU

Třicetiletý americký vytrvalec z Bostonu, Bill Rodgers, vyhrál podruhé za sebou Brooklynský maraton, vedoucí ulicemi newyorského velkoměsta. Rodgersův čas byl 2 hodiny 11 minut 28 celých 2 desetiny vteřiny. Na dalších místech skončili Kanad'an Draytlon, Angličan Stewart a Fin Tikkanen. Několikanásobný olympijský vítěz, Fin Lassle Virén, proběhl cílem na 17. místě a známí vytrvalci Angličan Hill a kolumbijský reprezentant Mora proběhli cílem těsně za ním. Závodu se zúčastnil rekordní počet čtyř tisíc osm set 23-ti startujících z třiceti zemí. Byly mezi nimi i ženy, z nichž 42-tiletá Američanka Miki Gormanová z Kalifornie doběhla na 190. místě v čase 2 hodiny 43 minuty 10 vteřin. Nejstaršímu maratonci bylo 74 let, nejmladší startující, osmiletý (!) Američan Wesley Paul z Montany, běžel maraton už popáté a zaznamenal čas 3 hodiny, 31 vteřin. Na startu se objevili i sportovci s fyzickou vadou, například Newyorčan Richard Traum, který má namísto jedné nohy protézu. Pětadvacetiletý Bob Hall z Belmontu ve státě Massachusetts zaznamenal na kolečkové židli čas 2 hodiny 53 minuty a 39 vteřin. Nesmíme zapomenout poznamenat, že Brooklynský maraton sledovalo v newyorských ulicích přes jeden milion diváků.

* * *

HŘMÍCÍ MOTORY

V Oyamě vyhrál Velkou cenu Japonska automobilů Formule jedna exmistr světa, Angličan James Hunt, na voze McLaren; další místa obsadili Argentinec Reutemann na Ferrari a Francouz Depailler na Tyrellu. Po kolizi vozů Kanad'ana Villneneuva a Švéda Patersona zahynuli jeden pořadatel a jen divák, a několik dalších osob bylo vážně zraněno. Velká cena Japonska byla posledním závodem mistrovství světa. Celkové prvenství si s převahou po zásluze vybojoval Rakušan Niki Lauda, který získal 72 body. Druhý skončil Jihoafričan Jody Scheckter s 55-ti body, a na dalších místech světového šampionátu se umístili Američan Andretti, Argentinec Reutemann a Angličan Hunt.

* * *

DOUFEJME . . .

Předseda Mezinárodního olympijského výboru, lord Killanin, prohlásil, že užívání povzbuzujících prostředků a anabolik bude na olympijských hrách v Moskvě roku 1980 kontrolováno přísněji, než tomu bylo na olympiádě v Montrealu. Největší hrozbou mezinárodním sportovním stykům jsou podle lorda Killanina drogy, politika a komercializace.

Z ČESKÉ NEBRASKY

Na podzimní schůzi representantů českých klubů v Nebrasce, konané 23. října 1977 v Linkolnu za předsednictví Irmy Ourecké z Wilber, delegáti podali zprávy o letních slavnostech a shromážděních a o českém dnu na linkolnském státním veletrhu. Je radostnou, povzbuzující a potěšující bilance těchto festivalů s rostoucím počtem návštěvníků nejen z Nebrasky ale i z jiných států Unie ba i z Kanady. Zvláště festival ve Wilber překvapuje rok od roku nejen pestřejším programem, ale i počtem krajanů. A z pestrého pořadu tohoto festivalu zvláštní pozornosti se těší už tradiční průvody alegorických vozů, volba královny české Nebrasky (tento rok byla zvolena Diana Maryšková z Wilber), živé obrazy z českých dějin pečlivě připravované býv. senátorem Joe Vosobou a jeho paní Kateřinkou, a pak také program české písničky, hudby a tance, vedený dr. Kučerou a Bernardem Kláskem. A v rámci tohoto bohatého programu radostně i letos byl uvítán sbor mladých zpěváčků ze Saunders okresu i nový slibný sbor dětí z klubu v Linkolnu. Naše děvčata a chlapci byli živě zdraveni, když tak pěkně česky zazpívali naše písničky. —

Během programu této schůze promluvil dr. Garver o svých studijních cestách po Československu. Pozdravný dopis byl poslán paní Barboře Horákové z Burwell, Nebr., která zrovna v den této porady se dožila 104 roků a která je jistě nejstarší Českou v Nebrasce.

Pro příští pracovní rok byli zvoleni: Alfréd Nováček z Dwight prezidentem, Jim Soušek z Malmo místopresidentem, Jiřina Sudíková z Colon tajemnicí, Bernard Klásek z Wilber pokladníkem.

Byla to zajímavá a plodná porada těchto tak obětavých pracovníků české Nebrasky.

— dr. Kučera

REAL ESTATE
KUPUJETE DŮM?
PRODÁVÁTE DŮM?
Obrat'te se s důvěrou na
JOE ZACHARDA
"TWIN CITY" Realtors and Builders
7010 W. CERMAK RD.
BERWYN, ILL. 60402
MLS 788-8500

HLEDÁ

KRAJAN na pensi, nekuřák, hledá v teplé krajině (Florida nebo Arkansas) pro zimní pobyt na několik měsíců pokoj s příslušenstvím k malému vaření. Mám slabé srdce, hledám klidné okolí, blíže vody vítáno.

Napište kráský popis a cenu do administrace tohoto listu na značku "CK 33". — Spěchá.

Phone: 484-9798
PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN
Home Made Sausages & Frozen Foods
Hickory Smoked Meats — Fresh Poultry
6312 W. Cermak Road BERWYN, Ill. 60402
Čerstvé domácí uzeniny; importované lahůdky.
Rádi Vás obslouží a na Vaši návštěvu se těší
Jan (John) a Jaroslava FOLTÝN

SPARTA A.B.A. SOCCER CLUB
POŘÁDÁ
v sobotu 19. listopadu 1977
v 8 hodin večer
PODZIMNÍ ZÁBAVU
v Sokole Berwyn
(6445 S. 27th PLACE, BERWYN)
- Hudba: Bob Nudera
- Jídlo a pití výborné jakosti
- Vstupné $4.00

PROČ A JAK VZNIKL PRVNÍ "VELEHRAD" V AMERICE

(Dokončení ze str. 1)

ted' první na západní polokouli — s Boží a Vaší pomocí — v Chicagu v USA. Další určitě ještě vzniknou a tím se i zpevní řetěz našeho duchovního spojení v celém exilu, ikdyž tyto domy setkání mají nutně v každé zemi trochu odlišnou formu, odpovídající místním zákonům, potřebám a podmínkám. Jejich cíl a poslání jsou však tytéž.

U nás v Chicagu vyšla myšlenka "Velehradu" z nutnosti zachovat a udržet v USA aspoň jedny české křest'ansko-katolické noviny pro všechny naše generace, když Národ a Katolík o vánocích r. 1975 zanikly pro zrušení staré zasloužilé tiskárny českých benediktinů na 18. ul. a Allport. Kdyby se oběma našim exilům v USA nepodařilo společně udělat v Chicagu nic jiného leč udržet svobodné dobré noviny, dokud je toho třeba, bylo by kus velké práce vykonáno.

Jedině z této nutnosti a potřeby, kterou pro nás neudělá nikdo za nás, se našlo v Chicagu několik rozvážných obětavců, kteří se odhodlali na záchranu českého svobodného tisku něco podniknout.

Zakoupil se dům Slovinské pojišťovací Národní jednoty v blízkosti kostela Bl. Anežky České v Chicagu. K prostorám zařízené staré tiskárny se v něm nabízela i dočasná možnost potřebných společenských místností ke kulturním účelům. A protože takový podnik musí i z něčeho žít a zaplatit dluhy obětavým odvážlivcům, kteří laskavě zapůjčili ze svých úspor potřebné peníze ke koupi budovy za hotové, je v budově pamatováno i na kuchyň a společenský sál. Vše bylo ovšem v žalostném stavu a opravné práce nám vzaly po večerech a sobotách téměř dva roky. Skoro vše bylo vykonáno dobrovolníky, jejichž jména budou zapsána ve "Zlaté knize" chicagského Velehradu pro naše zdejší potomky a v knize skutků nepomíjivých u samotného Pána všehomíra.

Tím, že s Boží pomocí v neděli 20. listopadu L.P. 1977 budovu chicagského Velehradu otvíráme, není ovšem ani budoucnost Hlasu Národa dostatečně zajištěna, ani chod kulturního střediska v plném provozu, ani všechno v domě doopraveno. Přijď'te se však všichni podívat, co ještě i v těžkých poměrech exilu dokážete, podáte-li si svorně ruce k důležité práci pro Boha, národ a vlast. Bude nyní záležet na Vás všech a na Vašich dětech, jak brzy bude Váš chicagský Velehrad přinášet hojnou duchovní a společensko-kulturní úrodu.

* * *

Protože Česko-americké kulturní středisko Velehrad je podle amerických zákonů organizace nevýdělečná, smí vybírat členské příspěvky, sloužit kult. účelům, přijímat dary svých příznivců a podporovatelů a používat výtěžků ze svých podniků k účelům, jimž slouží.

Ze všech těchto důvodů — pro uchování si našich tradic, novin, pro podporu naší svorné soudržnosti v exilu s myšlenkou na nesvobodnou vlast a z vděčnosti k památce † Josefa kardinála Berana — Vás při této památné události chceme poprosit o opravdové pochopení a činorodé podpoření našich snah. Potřebujeme jak Vaši upřímnou modlitbu tak i finanční pomoc.

Můžete tak laskavě učinit několika způsoby:

1) Staňte se celoživotním členem chicagského Velehradu jednorázovým poplatkem $100.

2) Staňte se jeho řádným členem ročním poplatkem $5.

3) Staňte se velkodušným mecenášem a sponsorem amerického "Velehradu" svými štědrými dary, které jsou odpočitatelné od daní; znáte-li pak někoho, kdo při pořizování své závěti hledá dobrý účel, který slouží poctivě naší národně kulturní věci, a který by chtěl podpořit, doporučte mu laskavě chicagský, první americký "Velehrad".

Tuto prosbu o finanční solidaritu nám laskavě promiňte, ale sami dobře víte, že má-li naše společné dílo úspěšně pokračovat, musí být finančně zajištěno, ikdyž spousta práce bude ještě v budoucnu spočívat na bedrech dobrovolníků, abychom si nakonec mohli na noviny i další potřebné pracovní síly vydělat.

Pán Bůh zaplať každému z Vás za Vaše pochopení a spolupráci, zachovej Vás v dobrém zdraví a žehnej Vám.

Vděčně Vaši:

Fr. Vojtěch Vít, O.S.B.
Prof. dr. František Schwarzenberg

JAKUB CVAČKA:

Hu nás

1944

Hu nás — tary v Podčerchoví —
hde stulený chocký krovy —
živi sme než tvrdým chlebem,
sousedíme v horach s nebem.

Celá náše spokojenost:
rodný půdě stálá věrnost.
Na kříže svý nereptáme,
kvítím si je voplítáme.

Kvítí všeho v chockým luhu,
snadno z něho boží duhu
huvineme nad Čechama,
haby mír bul hu nás doma.

Ha co ještě kvítí zbude,
rozvíjeme v sjetě všude.
Čechy náše — krásná země,
Chodové v ní hrdý plémě.

K uctění památky ndp. Jaroslava Vochoce
z Trois-Rivières, P.Q.,
† 2. XI. 1977 A.D.

ZDENĚK RUTAR:

NAD KNĚŽSKÝM HROBEM

Smutný svatý, ten by byl smutným svatým.
A tak i kněz. Když radost sálá z kněze,
je nebeské to odraz diecéze —
nám, dary nechudým a nebohatým.

Kněz — kašna milosti — je zpovědníkem:
horlivě naslouchá a radí, kárá,
dá absoluci. Mizí chyba stará.
Penitent, hříchů zbaven, spěchá s díkem.

Kněz — Boží průvodce — tu křtí, tu sezdá,
tu rovná cesty křivé lidských poutí,
tu vede chorál: "Nedej zahynouti!",
tu nepomucky: s monstrancí, jak hvězda.

Kněz — maják na věčnost — zná umírání.
Na pout' k Otci ochotně vyprovází:
Zas kdos! Tož spěchá — vtom ho srazí
na dlažbu kola: Sloužil až do skonání!

PÁN BŮH ZAPLAŤ

za vše, co pro nás vykonal doma a zvláště v uprchlickém táboře Murnau v Záp. Německu, za upřímné a vzácné celoživotní přátelství, které nám daroval zesnulý katol. kněz, důstojný Otec

P. JAROMÍR VOCHOC

rodák z Vimperka u Domažlic, dlouholetý nemocniční kaplan v kanadském městě Trois Rivières v provincii Quebec.

Drahý důstojný Otče Jaromíre, se smutkem v srdci loučí se s Tebou Tvoje Domažlice a celé naše milované rodné Chodsko.

Tvoji vděční přátelé a věrní kamarádi

†

OZNÁMENÍ ÚMRTÍ

* 3. 4. 1918 — † 2. 11. 1977

Všem rodákům z chodských Domažlic, všem exulantům, kteří jej znali z poválečných uprchlických táborů v Západním Německu, anebo se s ním později setkali na cestách a křižovatkách exilu, oznamujeme zarmucující zprávu, že v den Dušiček, 2. listopadu 1977 tragicky zahynul věrný sluha Páně

DP. JAROMÍR VOCHOC,

dlouholetý kaplan Všeobecné nemocnice v kanadském městě "Trois Rivières", v provincii Quebec

Podle prvních došlých zpráv si jej Kristus Pán zavolal zrovna v okamžiku, kdy přinášel útěchu umírajícím na autostrádě. Viděl srážku aut a raněné, zastavil svůj vůz, vzal sv. oleje, aby šel raněným posloužit poslední útěchou a zjistit, jak jim může pomoci. Ve spěchu a pro mlhu nezahlédl přijíždějící nákladní auto, které jej srazilo k zemi a na místě usmrtilo. Zrovna v Den dušiček — v ustaraném rozpoložení mysli pomoci druhým.

Za přítomnosti mnoha českých spolubratří a přátel z Kanady i z USA byl pohřben v sobotu, 5. listopadu na hřbitově v Trois Rivières. R.I.P.

REDAKCE HLASU NÁRODA

ZDENĚK SLAVÍK, Canada:

Otevřená náruč

President republiky na návrh předsednictva ústředního výboru Komunistické strany Československé republiky socialistické a na základě svého ústavního práva udělil tuto amnestii — — —

(Oznámení v čsl. tisku, rozhlase a TV)

* * *

Vojtěch Vávra byl sedlák. Měl úctu svých krajanů, protože byl moudrý, pracovitý a spravedlivý. Svojí schopností a pílí, s pomocí velkých osobních obětí svých a své rodiny, vybudoval malý statek, který se těšil obdivu celého okolí.

A měl také pořádně tvrdou jihočeskou hlavu. A statečné srdce, které neustoupilo požadavkům ani hrozbám komunistické strany a jejím zemědělským výborům. Svoji půdu prostě nedal. Se sekerou v ruce ji bránil před ničivým združstevněním.

Zavřeli ho. Sešli jsme se v leopoldovské pevnosti, vynikajícím komunistickém vězení let padesátých. Těm svým dvaceti letům trestu se jen smál. Snad také proto ho měli všichni rádi.

Jednoho — už dávno nepočítaného — vězeňského dopoledne přišel na celu osobně osvětový důstojník v doprovodu dalších ozlacených příslušníků vězeňské stráže.

"Vávro, měl jste štěstí! Dostal jste od presidenta u příležitosti Vítězného května amnestii," oznamoval alkoholickým hlasem a pásl se na překvapení starého Vávry.

Ne dlouho. Ten byl vždycky bojovník. Brzo ovládl své vzrušení, pomalu složil svůj skromný vězeňský majeteček. Tomu z nás dal kousek tvrdnoucího chleba, onomu zbytek fajfkového tabáku. To byl zákon pro odcházejícího. Všem stiskl pevně ruku, jen spoluvězně Gustava Husáka vynechal. A ze dveří hodil zpátky do cely: "Tak, kluci, všichni brzo na shledanou!"

Ve skladu ho převlékli do jeho, dlouhým skladováním pomačkaného, civilního obleku. A přivedli na bránu. Tam na něco čekal náčelník věznice a další zlato.

Bylo tam hodně veselí a smíchu, jak Vojtěcha Vávru vyvedli květnovým aprilem. — "Snad jsi tomu skutečně, dědku, nevěřil, že půjdeš domů, ty starej reakcionáři," zajíkal se smíchem náčelník věznice.

Hodně se smál i vězeň Gustav Husák, když se starý Vávra vracel zpět na celu. Asi také proto, že znal dokonale bolševické metody a marxistickou taktiku.

*

Vzpomněl jsem si na tuto příhodu, když jsem si přečetl amnestii, kterou komunistický režim Československa udělil občanům, kteří opustili území státu.

Tak náruč je otevřená! Pro "všechny, kteří zbloudili." K návratu do komunistického ráje. Ta právní formulace článku amnestie, vlastně upravení vztahů těch, kteří opustili republiku, je mi dokonale jasná. Víc mě ale zajímá, kolik asi navrátilců čeká domů bývalý vězeň a dnešní ústřední tajemník Komunistické strany Československa a president republiky Dr. Gustav Husák.

Husák byl vždycky taktik. Ale také realista. Viděl jsem ho tam často nahého. Fysicky i duševně. Dnes už k výsměchu těžko najde zde v exilu podobného Vojtěcha Vávru. Protože naši lidé, kteří dosáhli svobody a přišli do svobodného světa, mají své zkušenosti svých exilových let. A mají absolutní svobodu rozhodování, kterou postrádal tam v Leopoldově jihočeský sedlák Vávra.

Naučili se rozlišovat. Nejen ideologii, ale také hospodářské systémy. Většina z nich má zde ve svobodném světě již takový standart, pro který marně celý svůj život tam doma pracovali a po něm toužili. Mají své zkušenosti z rozmluv se starými krajany, kteří se tak rádi vracejí zpět z návštěv své staré vlasti, protože v komunistickém systému prostě už by žít nemohli.

Smích se tentokrát nebude ozývat v znovu připravených vyšetřovacích úřadovnách Státní bezpečnosti, ve stále připravených věznicích a koncentračních táborech. Veselí nebude v rozhlasových a televizních studiích, na tiskových konferencích, kde navrátilec bude nucen k hanobení hostitelských zemí. K pomluvám a nepravdám o přátelích, kteří v exilu zůstanou.

Smích je v exilu nad amnestií, jejíž upřímnost demonstrují sovětské okupační jednotky v zemi.

Opravdu ústřední tajemník Husák a sovětští duchovní otci amnestie tak podceňují intelekt a soudnost českých a slovenských lidí?

A přece se budou vracet jednotlivci. Především drobní agenti režimu, neboť srpen 1968 byl velkou příležitostí pro sovětskou a čsl. rozvědku dostat na západ hladce velké množství lidí s úkoly škodit svobodnému světu.

Budou se vracet dobrodruhové, kteří pokládali srpen za svoji příležitost — a neuspěli. Budou se možná vracet jednotlivci, kteří si mylně vysnili západní systém, a hotové peníze na dlažbě prostě nenalezli.

Možná, že svodu bolševické taktiky podlehne jedinec ze stesku po domově, po příbuzenských vtazích. Toho budeme zde litovat. Protože se po návratu setká s persekucí režimu — a domov, ten opoziční demokratický domov mu nebude důvěřovat. Bude ještě více cizincem tam doma, než ve svém dočasném exilovém domově.

Tentokrát se, Gustave Husáku, nebudete smát! Smějí se vám v exilu čeští a slovenští lidé. Protože za Vaší otevřenou náručí, za Vaší amnestií jasně vidí stín věznic a koncentračních táborů, chtěli-li by doma něco dělat aspoň pro "Chartu 77" a její signatáře.

MUŽI, VAŘTE!

(Dokončení ze str. 5)

do kapustového listu, kapr na černo a speciální guláš. Pak různé mísy jako na příklad „Na krásné vyhlídce" (homard à languot), „Karamelová věž" a mísa zvaná „Světová kronika", dále umělecky seskupená masa na míse zvané „Lesní idyla" nebo „Vagon petit four". Sem náleží také vystrojení různých hostin, na příklad banketu, zvaného „Ráz dostihový". Z moučníků spadají sem koláče a hlavně koblihy. Připravovati tato jídla je pro přesně myslící mužský rozum – velice těžké. Zdá se, že příprava těchto pokrmů je spíše věcí citu, který u mužů není dostatečně vyvinut, protože zakrněl za dobu tisícileté, co muži přenechávali vaření ženám, v jeskyních a v kolových chýžích, a sami se zabývali lovem nebo hrou v karty, kostky a vrchcáby. O koblihách na příklad se vypravuje, že jsou prubířským kamenem nejjemnějšího ženského instinktu vařícího, protože se koblihy málokteré kuchařce dobře zdvihnou a vůbec vydaří.

O tom však prý rozhodují také různí, dosud neprobádaní činitelé, jako, je-li stavba betonová nebo cihlová, dále atmosférické vlivy a různé hvězdné konstelace.

*

Budou-li se muži říditi těmito radami, záhy dospějí svou známou chápavostí a manuální obratností k neuvěřitelným výkonům, často také ke zcela originálním kuchařským výtvorům, jaké svět ještě nespatřil.

Mužským vařením se dočká česká kuchyně bezesporu velkého obohacení a různých překvapení.

Vzhledem k nynějšímu velikému zájmu mužů o vaření lze pevně doufati, že náš národ v tomto oboru nejen brzy dohoní pokročilé státy, nýbrž že je i předstihne.

Domácí český chléb, Moravské koláče, rohlíky, housky, dorty, tvarohový a makový závin, jablečný štrúdl a čajové pečivo.

MINARIK'S BAKERY

Finest Czech Pastries and Cookies
We Specialize in Party and Wedding Cakes

5832 West Cermak Road, Cicero, Illinois 60650
OLympic 2-2854

Možno objednat telefonem; laskavá a rychlá obsluha česky i anglicky.

Vyšla vzácná kniha "O smyslu českých dějin"

Výběr historických statí Josefa Pekaře

Skupina obětavých krajanů-exulantů v západní Evropě — pod vedením univ. profesora Františka Pinďáka — vydala knihu opravdu vzácnou — Josefa Pekaře "O smyslu českých dějin".

Je to soubor 16 statí, které tento nejvýznačnější historik první republiky napsal při různých příležitostech o klíčových osobnostech a událostech českých dějin.

"S pocity vnitřního zadostiučinění je nutno přijímat skutečnost, že po nedobrovolné, více jak čtvrtstoleté odmlce může historické dílo Josefa Pekaře (1870-1937), jednoho z nejtypičtějších určovatelů cest historické vědy a svérázného vyjadřovatele českého historického myšlení v první polovině našeho století, opět hovořit samo a přímo bez stranných vykladačů." — Tak psal v úvodu k novému vydání Pekařových historických statí v Československu František Kutnar v roce 1970 . . . . Už natištěná kniha však nesměla být z rozkazu komunistů dána do prodeje — a celý náklad byl zničen. — Vychází nyní v exilu. Vytištěna byla v Římě a jejím vydavatelem je "Stojanov", edice Akord v Rotterdamu (Holandsko).

Časovost dílu Pekařovu dodnes zachovala jeho snaha o poctivost a objektivitu. Třebaže je jeho dílo nutně poznamenáno dobovými proudy a ač podněty k němu často vycházejí z konkrétních situací, přece se závěry v nich vyslovené opírají jen o zjištěné historické skutečnosti. Nikdy se totiž nesnažil do nich vtěsnat předem nachystané téze a tím méně chtěl do nich vpisovat nějakou ideologii.

Jeho často čerstvý a zcela nový pohled, který ukazoval složitost situace mnohých okamžiků českých dějin a tím i nutnost revize při jejím hodnocení, se proto neshodoval vždy s obecně už přijatými názory, různě přibarvovanými, ať už za doby první republiky, či v dobách pozdějších. Ten mu vzbudil i řadu kritiků. — Od liberálů označovaný za konservativního katolíka, od katolíků za liberála, Pekař se nebojí vyslovit svůj názor, a kde považuje za vhodné a oprávněné, kritizuje církev, jinde jiné, podle zásady "padni komu padni". I kdyby jeho dílo mělo dnes hodnotu už pouze dokumentární, jako např. Palackého dějiny, zaslouží si nového vydání.

Objektivnost a snaha po skutečné kritické historii, jež mu měla vynést označení historika pokrokového a nikoliv konservativního — jej však uchránila i před porušením času.

Statě vybrané pro tento sborník vznikly v různých údobích Pekařovy tvůrčí činnosti. Podávají však panoráma českých dějin od jejich úsvitu až po naši dobu. — A ať už někdo s Pekařovými názory souhlasí, nebo nesouhlasí, různé ozvěny, jež vyvolal, způsobily, že kdo se zabývá otázkou smyslu českých dějin, nemůže Josefa Pekaře přejít mlčením.

Nové vydání, vycházející po mnoha letech, dává tedy dnešnímu čtenáři opět možnost seznámit se s mnoha zajímavými a často méně známými fakty českých dějin, ale také s jejich hodnocením, jež nutí k vážnému zamyšlení.

Sborník má tyto kapitoly: Svatý Václav, Kristián, Anežka Přemyslovna, Objevy Bretholzovy čili od které doby sedí Němci v naší vlasti, K boji o Husa, O Husovi a Husitství, Jan Žižka z Kalicha, K výročí Lipan, Bílá hora (Její příčiny i následky — Po Bílé hoře — Emigrace), Tři kapitoly z boje o sv. Jana Nepomuckého, Paměti Františka Jana Vaváka, K výročí tolerančního patentu, Paměti sedláka Josefa Dlaska, K jubileu Palackého, Smysl českých dějin, O periodizaci českých dějin. Kniha má 400 stran a její cena je $9.00.

Objednávky vyřizuje:
Velehrad — Czech American Heritage Center,
2657-59 S. Lawndale Ave.,
Chicago, IL 60623

V Clevelandu vyřizuje objednávky:
Václav Hesoun,
P.O. Box 344,
Cleveland, Ohio 44127

Pro ty, kteří se zajímají o českou historii,
vyšla kniha JOSEFA PEKAŘE

O smyslu českých dějin

Soubor 16 statí o klíčových osobnostech a událostech českých dějin. 400 stran. — Cena $9.00. Knihy má na skladě:

Velehrad,
2657-59 S. Lawndale Ave.,
Chicago, IL 60623

nebo v Ohiu: Václav Hesoun, Box 344, Cleveland, OH 44127

P. ALBERTI:

DON BOSKO

JEHO DOBA A DÍLO

(Pokračování z min. čísla)

Nikdy předtím jsem neviděla jeho obrázku. Když sestra ve své nevěře volala: Je to možné? Je to možné? chtěla jsem říci Donu Boskovi: Vidíte, co sestra říká? Ale neměla jsem na to už kdy, viděla jsem kněze, jak zdvihá ruce, obrací dlaně ke mně a usmívaje se, couvá dozadu, je menší a menší a táhne za sebou něco, jako mlhu. Když kněz zmizel, rozeznávala jsem hned všechny předměty zřetelně, večer předtím jsem viděla vše slabě a rozmazané. Toto všechno se stalo ve stavu úplné bdělosti, a nikoliv ve snách. Opakovala jsem sestře: Hýbám nohama. To pravíc nahmatávala jsem rukama kolena, už jsem v nich necítila nijaké bolesti, i oteklina zmizela úplně. Pak jsem, nepodpírajíc se, usedla na loži. Sestra Gilda žasne a křičí: Terezko, ty sedíš! A všechny nemocné, jež mohly, vylezly z loží a běžely ke mně; já jsem je vybízela, aby se mě dotýkaly a potvrdily, že mi už nic není.

Prosila jsem sestru Gildu, abych směla do kaple, ta však chtěla zavolat napřed sestru Silvii z druhého oddělení. Sestra Silvia, vidouc mě sedět na lůžku, mne zulíbala a volala: Jaká milost, jaká milost! Prosila jsem, aby mi donesli šaty a zavezli mne na voziku do kostela, nemyslila jsem, že slezu s lůžka. Pravili mi, že v košili, kterou mi už oblékli večer do hrobu, mohu vstáti s lůžka. Odhodila jsem tedy přikrývku a skočila s lůžka čerstvá a svěží, a už jsem letěla do pokoje, kde ležela Josefa Grosignani z Vicobarone. Ještě spala. Probudivši se a vidouc mě zdravou, dala se do pláče. Mezitím dozvěděly se o mém uzdravení sestry a spěchaly do nemocničního sálu. Běžela jsem jim naproti, volajíc: Už mi nic není. To vše se stalo mezi čtvrtou a pátou hodinou ranní. Od prvního okamžiku cítila jsem se úplně uzdravenou, necítila jsem nejmenší bolesti, nijaké nevolnosti při pohybech, a měla jsem sílu jako zdravá osoba, schopná práce. Všechny stopy mé nemoci úplně zmizely.

Římští lékaři znalci usoudili o tomto uzdravení takto: My podepsaní svorně potvrzujeme, že jako jsme jindy záporně odpověděli o jiných uzdraveních, jež Kongregace rítů do našeho posouzení svěřila, nyní s tímže svědomím považujeme za svou povinnost odpovědět kladně o zázračném uzdravení Terezie Callegariové. Uzdravení to je ve vlastní nemoci i náhlosti, s jakou se událo, tak překvapujícím skutkem, že se vymyká úplně přirozenému chodu věcí, překročujíc a rozvracejíc všechny zákony lékařského chorobozpytu.

Na základě těchto dvou zázraků byl Don Bosko 2. června 1929 prohlášen za blahoslaveného. Na 50.000 věřících plnilo toho dne svatopetrský chrám.

* * *

(Odborné názvy nemocí přeložil dr. Stanislav Šišma, městský lékař v Kroměříži, za jehož laskavost uctivě děkuje autor.)

SLAVNOST SVATOŘEČENÍ DONA BOSKA

Vrcholem pocty, kterou Církev někomu ze svých dítek dává, je prohlášení za světce neboli kanonisace. Když všechno podrobné šetření a všechny požadavky kanonického práva byly splněny, ustanovil sv. Otec Pius XI. velikonoční neděli 1. dubna 1934 za den slavné kanonisace bl. Dona Boska. Kanonisace Boskova byla opravdu nejkrásnějším ukončením mimořádného a milostivého roku. Tisíce poutníků ze všech světadílů sjížděly se do Říma, italský král vyslal ke slavnosti svého syna, následníka trůnu, jako svého zástupce, nejvyšší hodnostáři církevní i světští považovali za štěstí, že směli být přítomni oslavě bývalého pasáčka z Becchi a pohůnka Mogliova z Moncucca, jehož si Boží Prozřetelnost vyvolila za apoštola minulého století a za průkopníka křesťanské výchovy.

Chrám svatopetrský byl ke slavnosti vyzdoben velkolepě. Jeho pilíře od hlavic až k patě se červenaly damaškem, sta lustrů s tisíci a tisíci žárovek metala všude světlo a odlesky. Bronzová socha sv. Petra seděla v majestátu velekněžského roucha, papežský oltář pod kopulí byl ozdoben vzácnými antipendiemi Benedikta XIV. a kolem oltářního kříže třásla se světla svící, postavených na umělecky provedených svícnech Celliniho. Vzadu v presbytáři byl postaven před oltářem katedry svatopetrský bílý papežský trůn s purpurovým baldachýnem, po bocích presbytáře byla umístěna sedadla pro následníka trůnu a pro četné hodnostáře církevní i státní. Z lóží svaté Veroniky a Heleny visely obrazy zázračných uzdravení pí. Maccoliniové a Pilengové, z fasády svatopetrské visel obraz Dona Boska, klečícího před vzkříšeným Spasitelem.

Od časného rána Hodu Božího velikonočního hrnuly se zástupy do basiliky. Brzo tísnilo se v obrovském chrámě 60.000 lidí, dalších 28.000 stálo na vyhrazených místech před chrámem a těšilo se s ostatními tisíci lidu na náměstí, že uvidí aspoň papežský průvod a uslyší rozhlasovými zesilovači, všude rozestavenými, co v chrámě se děje. Vojsko, rozestavené na dvě mohutné hradby od bronzové brány vatikánské k obelisku a od obelisku k bráně svatopetrské, tvořilo špalír pro papežský průvod. Církevní hodnostáři a kněžstvo, oblečeni v roucha svých hodností, řadili se do průvodu na chodbách vatikánských. Zpěváci sixtinského sboru, řízeni mistrem Mons. Perosim, čekali v sixtinské kapli. Ve tři čtvrti na osm vešel do Sixtiny svatý Otec, oblekl se do bílého pluviálu, na hlavu mitru, zanotil Ave Maris stella — Zdrávas hvězdo strážná, vzal do levé ruky podanou rozžatou svíci a průvod se hnul z Vatikánu po královských schodech, bronzovou branou na náměstí. Průvod zahajovaly deputace různých řeholí, počet účastníků římského kleru byl omezen, aby zbylo místo pro přišlé cizince — šli tu zástupcové augustiniánů, kapucínů, mercedářů, minimů, františkánů, minoritů, eremitů sv. Augustina, karmelitánů, za nimi kráčeli servité, dominikáni, olivetáni, cisterciáci, mnichové vallombrošští, kamaldulští, benediktini a řeholní kanovníci lateránští.

Za řeholemi vyšlo z Vatikánu kněžstvo světské, bohoslovci římských seminářů, farářové z kapituly kanovnické a již se objevila korouhev s obrazem Dona Boska, provázená nejvyššími představenými salesiánské kongregace s Donem Ricaldonem, nejvyšším rektorem, v čele. Za korouhví vyšel papežský dvůr, četní opatové, biskupové, arcibiskupové, patriarchové a kardinálové, všichni v mitrách. Kardinálů bylo v průvodu dvaadvacet, mezi nimi i salesiánský kardinál, hnězdenský arcibiskup Hlond. Za kardinály kráčeli členové papežské antikamery a už se objevil v bronzové bráně vysoký baldachýn, pod nímž neslo 12 sediariů nosítka se sv. Otcem. Šlechtická a švýcarská garda tvořila pohyblivý špalír kolem nosítek. Za zpěvu marián ské hymny, přehlušované hlaholem zvonů a jásotem lidu, padajícího na zem před žehnajícím sv. Otcem, došel průvod do basiliky. Po pobožnosti před Velebnou Svátostí usedl sv. Otec na trůn v apsidě a přijímal hold poslušnosti od přítomných nejvyšších hodnostářů církevních. Hned potom započal kanonisační obřad. — Předstoupil kanonisační prokurátor kardinál Laurenti, po jeho levici poklekl před sv. Otcem konsistorní advokát Guasco a prosil jménem kardinálovým naléhavě (instanter) o prohlášení bl. Dona Boska svatým. Na advokátovu prosbu odpověděl jménem svatého Otce sekretář listin k vladařům, Mons. Antonín Bacci: "Za naší doby dostává se někdy s velkým jásotem obdivovatelů vítězné palmy lidem, kteří ničím, anebo alespoň ničím chvályhodným prvenství nedosáhli. Proto je, zdá se, tato slavnost, při níž se jméno křesťanského hrdiny posvěcuje, jistě vážným napomenutím a příkladem. Sláva křesťanské svatosti předčí zajisté prchavou a pomíjející slávu světa, jako vyniká krása nebeská nad pozemskou, jako převyšují a zastiňují radosti věčné blaženosti ubohé rozkoše vratkého života. Svatý Otec přeje si tudíž vroucně, aby tato slavnost, jíž se krása Milostivého léta zvyšuje a jeho spasitelné ovoce rozmnožuje, všechny povzbudila, ne tak k hlubšímu a dokonalejšímu přemýšlení o pravé svatosti, nýbrž aby ochotně na správnou a drsnou cestu svatosti vkročili. Povzbuzení to bude vyjádřeno zákonitým svatořečením Jana Boska, jež římský velekněz vykoná, Jana Boska, pravíme, jenž je ozdobou Itálie a veškeré Církve, Jana Boska, jenž nejen vrcholků křesťanské dokonalosti všemi silami jako světec dosáhl, nýbrž i tolik synů, vychovávaje zvláště rozkvétající mládež v křesťanských přikázáních a v křesťanských mravech, Ježíši Kristu zrodil.

Oč jste tedy naléhavě žádali, po čem nesčetná rodina tohoto blahoslaveného nebešťana vroucně touží, a co svými prosbami uspíšila, chce svatý Otec vykonat a společným tužbám vyhovět. Přeje si však, abychom podle pradávného zvyku apoštolské Stolice vzývali všichni napřed nebeské dvorstvo, aby záležitost příznivě a šťastně byla dokončena."

Svatý Otec a všichni přítomní klekli a basilikou se ozvaly litanie ke všem svatým.

Po litaniích předstoupil kardinál Laurenti opět před papežský trůn a advokát Guasco prosil instantius (naléhavěji) o svatořečení bl. Jana Boska. Odpověděl opět Mons. Macci: "Není pochybnosti o převeliké účinnosti proseb a modliteb k nebeskému dvorstvu, není pochyby, že zástupy andělů a svatých sdílejí naše všeobecné přání, a jest vůle Boží, aby Církvi bojující dostalo se této nové ozdoby a příkladu svatosti. Třebas však není nejmenšího sporu, že bl. Jan Bosko požívá v nebi věčné blaženosti, zasloužené s pomocí milosti Boží činy nejsvětějšími, vyslovuje nicméně sv. Otec mými ústy své přání, abychom jemu všichni, než vydá neomylné svědectví, vyprosili světlo Ducha svatého, aby svatořečení nejsvědomitěji bylo vykonáno."

Všichni poklekli a svatý Otec zanotil: Veni Creator Spiritus, přijď Duchu Stvořiteli. Po odzpívaném hymnu svatodušním a po příslušné modlitbě prosil advokát Guasco po třetí o svatořečení bl. Dona Boska, a to instantissime (co nejnaléhavěji).

(Pokračování příště)

Důležité upozornění všem zájemcům o 1. sv. přijímání a sv. biřmování

Všichni, kdo jste se přihlásili k sv. biřmování, bud'te tak laskavi a rezervujte si v příštím týdnu ještě aspoň tyto dva večery: v úterý 15. listopadu a v pátek 18. listopadu. V 7:00 hodin večer — (ale opravdu bud'te, prosím, tentokrát dochvilní) se dostavte — dospělí i děti — do budovy chicagského Velehradu (2657-59 So. Lawndale, hlavní je vchod z 27. ulice). Zvláštní hodinová příprava bude nejprve pro děti a pro dospělé. V pátek — také v 7:00 hod. večer si vše zopakujeme, a pak půjdeme společně do blízkého kostela Bl. Anežky české, kde se všem biřmovancům ukáže, kde budou sedět a co mají dělat. Přítomnost všech kandidátů na přijmutí této svátosti je naprosto nutná. Rodiče, kteří posílají své děti k 1. sv. přijímání (ty, které nemají dosud věk k přijetí svátosti biřmování, i ty, které biřmovány budou a dosud nebyly u 1. sv. přijímání), nechť je přivedou tuto sobotu 12. listopadu ve 12 hod. v poledne do české sobotní školy k Panně Marii Svatolorské (2414 S. 61st Ave., Cicero) a ve 3:30 hod. si je zase vyzvednou. Ti, kteří dosud nebyli u 1. sv. přijímání a připravují se na svátost sv. biřmování — (páni kluci a malé slečny) — dříve než přijmou svátost biřmování jsou povinni jít k sv. zpovědi a k sv. přijímání v neděli 20. listopadu při českých pravidelných bohoslužbách v 10:30 hod. dopol. u sv. Prokopa, aby je njdp. biskup přijal k sv. biřmování ve 2 hod. odpol. v kostele Bl. Anežky České.

Rodiče i děti snažně prosím o ochotnou spolupráci a pochopení, protože při rozlehlosti naší chicagské české farnosti to jinak naplánovat ani nešlo.

Fr. Vojtěch Vít, O.S.B., kaplan českých bohoslužeb u sv. Prokopa

Měsíční členská schůze Klubu Domov

která se pravidelně koná každé třetí úterý v měsíci, se tento měsíc 15. listopadu nekoná. Prosíme však všechny naše členy a členky, aby pokud mohou obětovali svůj volný čas pro dobro naší společné národní věci a pomohli chicagskému Velehradu, jehož budova bude posvěcena panem biskupem J. Mořkovským v neděli 20. listopadu, při dokončovacích a čistících pracích.

Rovněž vyzýváme členy, aby se v plném počtu zúčastnili slavnostní hostiny a upozornili na ni své známé. Prosincová schůze bude oznámena v novinách.

Děkujeme vám za pochopení a ochotnou spolupráci.

Ferdinand Küssel, předseda;
F. Uhlířová, tajemnice

VOICE OF THE NATION

CHURCH IN CZECHOSLOVAKIA IS FOUND STILL IN CHAINS

By MSGR. JOHN P. FOLEY

PRAGUE, Czechoslovakia — "To be or not to be — that is the question." These words of Shakespeare, uttered in halting English by a 78-year-old cardinal who has known imprisonment and harassment in his ministry as a priest and bishop, summarized the primary preoccupation of the Catholic Church in Communist-dominated Czechoslovakia — survival.

František Cardinal Tomášek, apostolic administrator of the Archdiocese of Prague, told Cardinal Krol that the Church's problem in Czechoslovakia is how to fulfill its pastoral ministry most effectively while under the control of a government committed to atheism.

Cardinal Krol was in Czechoslovakia Sept. 29-30 on a private pilgrimage to places where the recently canonized St. John Neumann, former bishop of Philadelphia, lived and studied before emigrating to the United States.

Although Cardinal Tomášek said he saw a sign of hope for improved relations between Church and state in the visit of Cardinal Krol, which met no opposition from the government, he said that currently Catholic schools and organizations are not allowed to exist, religious communities cannot accept novices, government permission must be obtained for the appointment of all priests and for the admission of candidates to the country's two remaining seminaries, and that even pastoral letters must receive government approval before being distributed.

Stressing that he did not despair, however, Cardinal Tomášek said, "The cross is our light, our strength and our hope." Christ's Church, he said, has survived for 2,000 years — and for 1,000 of them in Czechoslovakia.

"We are not afraid," he said, "but we are concerned about how to reach our people most effectively, about how to strengthen them in their faith."

The Czech cardinal is titled an apostolic administrator because the Vatican has not received agreement from the government to appoint an archbishop of Prague. In other dioceses, there are few functioning bishops and, although Church officials seem reluctant to speak about them, at least two Czech bishops are forbidden by the government to function as bishops.

Although priests are theoretically allowed to give religious instruction in the schools, children must have written authorization from their parents to have such instructions — authorizations which teachers discourage and which parents are often reluctant to give for fear of reprisals. No religious instruction is permitted, even in church, except the homily at Mass.

Cardinal Tomášek also said that the Church faces a severe personnel shortage, with only 348 priests to staff 640 parishes in the archdiocese of Prague, and that no new churches have been built in the past 40 years to serve new population centers.

The hopes expressed by Cardinal Tomášek, however, were reaffirmed by other Czechoslovakian clerics and lay persons.

A surprise visit to the Church of the Sacred Heart of Jesus, built in the early 1930s, found more than 20 men and women scrubbing and painting the already gleaming church, in the company of the pastor. "They do it for the love of God," the pastor said. "They receive nothing material, only merit from God."

The parish volunteers crowded around the visiting Cardinal Krol, who gave them each a medal of St. John Neumann, who had pursued his final studies for the priesthood in their city.

A few hours before, Cardinal Krol had offered Mass in the chapel of St. Wenceslaus in the Gothic cathedral of St. Vitus, located in the middle of the old Royal Palace which now houses the offices of the Communist president of Czechoslovakia. Accompanied by Cardinal Tomášek, he reverenced the relics of St. Wenceslaus and of his aunt, St. Ludmilla, which are preserved in the cathedral.

At the end of Cardinal Krol's first day in Prague, U.S. Ambassador Thomas Byrne and his wife hosted a dinner at the U.S. Embassy residence for the visiting American cardinal and the recently elevated Czech cardinal. Mrs. Byrne, a native of St. Martin of Tours parish in northeast Philadelphia, said she was particularly pleased to entertain the cardinal from her native city.

On Sept. 30, after a visit to historic Strahov Monastery, a center of the Norbertine Fathers for hundreds of years until the Communist government expropriated the property with its vast library in 1950, Cardinal Krol offered Mass in Our Lady of Victory Church at the altar of the famed Infant of Prague.

There, he told a congregation of children from the diplomatic community's international school that, like St. John Neumann, they should do the ordinary things in their lives very well so that they too might become saints.

Looking Ahead

by
Dr. George S. Benson
President
NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Searcy, Arkansas

How Private Enterprise Works

The development of the American free enterprise system was something new in the world. Nothing comparable to it existed anywhere in the ancient world. Nothing comparable to it had developed in the countries of Western Europe. This private enterprise system developed a level of productivity never dreamed of before. According to statistics in 1945, America with 6 percent of the world's population, was producing about half of all the world's manufactured goods. Now we are still producing 35 percent of all manufactured goods.

Why does our free enterprise system produce more bread, more manufactured goods and assemble more TV sets than Russian socialism? It does so precisely because our government does not guarantee these things for us. If it did, there would be so many accompanying taxes, controls, regulations and political manipulations that the productive genius based on freedom of choice would soon be reduced to the floundering level of waste and inefficiency now found behind the Iron Curtain.

The free market thrives on competition. Were it not for competition among goods or services there could be no standard by which a buyer could discern shoddy merchandise or inept services from excellence. Were it not for competition the seller could price his goods and services according to his own fancy. It is competition that determines what is good, what is better, and what is best. It is competition that determines the price for products or services.

As a nation, we have artificially regulated the price of natural gas for over 20 years. The Federal Power Commission has set prices and burdened the oil industry with regulations. Consequently, the oil industry has not had the incentive to discover natural gas or drill for oil even though the reserves are there. The environmentalists, with the help of activist lawyers, have combined to make it almost impossible to drill for oil economically. What industry wants to risk its capital fighting through hearings and lawsuits which double and treble its investment costs? So exploration does not take place. Reserves are kept off the market to await the day when government will de-regulate. The government is then left with the alternative to go ahead to supply our demand from foreign oil reserves. The most effective energy policy our government could devise would be to step out of the regulatory business. This would provide once again the incentive for industry to make investment and exploration.

Freedom from bureaucratic monopoly is essential to allowing our free market to work effectively. I hope we wake-up to this lesson before our freedoms are lost altogether.

How does a free market operate? How does it all work together to bring about the needed goods and services at the right place at the right time?

How do our cities and towns each day obtain the great quantity of food products they demand? Of all agencies engaged in supplying cities with food almost none knows how much the city consumes or how much is being produced. Despite this ignorance, the cities receive about the amount of food needed without great surplus or great shortage. How is this accomplished without a central, directing body telling each producer what he should produce? The answer of course, is the operation of the free market, free enterprise in action.

Cleveland News

Sokol Greater Cleveland, located at Bohemian National Hall, 4939 Broadway Ave., is sponsoring a Steakroast and Dance on Saturday, November 12, 1977. Serving will be from 6:00 to 9:00 P.M. George Panish will provide the music beginning at 8:00 P.M. Reservations at $7.50 may be had by contacting John Dusek at 467-4674. Anyone wishing to attend the dance alone for $2.50 need not have reservation.

* * *

The Karlin Club 5302 Fleet Ave. is sponsoring a Mystery Bus Ride on Saturday, November 12th to the Marblehead, Ohio area. Buses will leave Karlin Hall at 5:00 P.M. and return about 2:00 A.M.

Sec. Joe Kocab may be reached for details at 883-4760.

Noworul Memorial Chapels
2658 S. Central Park Ave. Telefon: 762-2233
Chicago, Illinois 60623

★
Our 94th Year
A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY
Saving Is Convenient Here!
Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind. For your convenience: a Save-by-Mail plan, easy-to-serve-you office facilities, fast service, free parking. Come in.
Member of Federal Home Loan Bank System
INSURED SAVINGS UP TO $40,000.00
by Federal Savings and Loan Insurance Corporation
SATISFYING FRIENDLY SERVICE
SECOND FEDERAL SAVINGS
Corner 26th and Pulaski
CHICAGO, ILLINOIS 60623
277-8500

FIRST SLAVIC STUDIES WORKSHOP IN AMERICA

A Series of Five Articles
By Clarke Thomas
Associate Editor, The Pittsburgh Post-Gazette

Slavic Article No. III

No one had imagined the impact on Hampton Senior High School in Pittsburgh's suburban North Hills that a Bicentennial week would have . . . and least of all its organizer, speech instructor Mary Lou Ellena.

Mrs. Ellena, of Polish and Italian descent, held spellbound a Slavic Studies Workshop at the University of Pittsburgh with her account of Hampton's Bicentennial week on the theme: "The Immigrant — America Celebrates Her Roots."

Because the school has an unusually high concentration of Slavs — 22 per cent — the week was edvoted to Poland, Czechoslovakia and Lithuania. Mrs. Ellena said planning the event revealed many things to her.

In the school library she found not one book on anything connected to the Slavs.

Even in a school with that high percentage of Slavs, many were ashamed to admit it. "Somehow, they seemed still to be trying to assert themselves as something else, to live down the reputation of Slavs as peasants." Indeed, Mrs. Ellena could persuade only girls to work on the committee.

"But as the week progressed, a latent sense of identity surfaced. By the end of the week perfect strangers were coming up to me to talk about their heritage."

The activities included films, displays of books and costumes, and cooking and other demonstrations. Many students in this suburban area less than 10 miles from multi-ethnic Pittsburgh didn't know what a pirogi was. And they were surprised at films and pictures of the ancestral homelands to see how beautiful those countries are, since many expected to see bombed out buildings from World War II.

One display was a tree in the hall stripped of its leaves so that the branches could be hung with paper leaves bearing the names of students and teachers with Polish, Lithuanian, Czech and Slovak names. "By the end of the week people with even one-ninetieth of Polish descent were proudly making sure their name was on the tree," Mrs. Ellena recalled.

The Hampton teacher said she could understand from her own life experience part of the lack of knowledge. Until five years ago she thought of her heritage in terms of "Polack or wop." She added, "Fortunately, my Polish pride was nurtured in college."

Despite the success of Hampton High School's ethnic awareness week, Mrs. Ellena said the social studies department there refused to spend even one day a week on anything to do with ethnicity. "People are afraid of change. They feel threatened by innovation."

Mrs. Ellena said her experience had convinced her that the dearth of ethnic study was not so much a lack of interest on the part of students as on the part of adults. "We must concentrate on the adult portion . . . our faculties," she said.

In a presentation concerning higher education Dr. Leon Twarog, director of the Center for Slavic and East European Studies at Ohio State University, said the key to arousing enthusiasm for a subject is the teacher. He cited an example at Ohio State of a dynamic woman teaching Rumanian, who formed a dance group, and initiated other activities. Thanks to her, Ohio State has more students in Rumanian, 41, than anywhere else in the country. (The dance group is slated to go to Rumania for a tour in the summer of 1978.)

With Mrs. Ellena on the panel, "Continuity of Slavic Studies in American High Schools, Colleges and Universities" were three students who were presidents of clubs at Pitt.

William Skundrich, president of the Russian Club, told of being reared in Pittsburgh in a Russian Orthodox family. A livewire young man, Skundrich said the Russian Club had the largest membership ever, and growing with every meeting. "The members feel it is serving an important purpose of furnishing opportunities for learning outside the classroom."

Five club members took a trip to the Soviet Union. Other activities: A talent show with folk dancing, skits in various Slavic languages, and poetry. Movies. A project to make silent movies with Russian subtitles. Field trips.

Margaret Matus, president of the Slovak-Czech Club, described a Slovak Heritage Day the club held for the entire campus. She said such experiences have an especial meaning for her because in her high school there was only one book that contained material on the Slovaks, and even that was a derogatory tale about empty beer kegs on the floor after a Slovak affair.

Activities of the Polish Club were described by its president, James Haberman. A recent Polish film festival attracted 300 persons each Sunday afternoon for the five in the series.

On another Slavic Studies Workshop panel, Sister M. Fedelia described activities in Canonsburg, Pa., where she is coordinator of youth and adult education at St. Genevieve Parish School. There a panel of school teachers worked with a rabbi, an AME Pastor, a Catholic nun and a Presbyterian minister to present a series of what could be called comparative-religion. "The students were encouraged to learn through what you could call a stew-pot theology." To share each other's heritage, grade schoolers learned carols in six languages.

Mrs. Ellena of Hampton School wasn't the only person concerned about the lack of opportunities for studying ethnic heritage. Repeatedly the theme was sounded. But the Workshop did include panels on educational resources and teacher training and about government support for Slavic Studies.

(NEXT: What educational resources are available for ethnic studies?)

CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, Inc.

The Board of Directors of Velehrad,
Czech-American Heritage Center, Inc.,
Publisher of the Czech-English weekly
"Hlas Národa" (Voice of the Nation),
requests the honor of your presence
at a dinner in honor of
His Excellency the Most Reverend
John L. Morkovsky, D.D.
Bishop of Galveston-Houston, Texas,
on the occasion of the dedication
of its building located in the area of
Blessed Agnes of Bohemia Parish
at 2657-59 S. Lawndale Ave. in Chicago, 60623,
on Sunday, November 20, 1977.
The dedication will take place at 4:30 P.M.
Dinner served at 5:30 P.M.
Donation $10.00 per person Cash bar.
Reservations Tel. 762-2044
Parking space available at A&P Parking lot.
Contributions are tax deductible
to the extent provided by law.

U.S. Prelates Urge Hungarian Catholics to Keep the Faith

(Msgr. John P. Foley, editor of The Catholic Standard and Times, accompanied Cardinal Krol and Archbishop Joseph Bernardin of Cincinnati, president of the National Conference of Catholic Bishops, on a six-day visit to Hungary at the end of September.)

* * *

By MSGR. JOHN P. FOLEY

BUDAPEST, Hungary — Cardinal Krol and Cincinnati's Archbishop Joseph L. Bernardin, president of the National Conference of Catholic Bishops (NCCB), repeatedly encouraged Hungarian Catholics to be steadfast in their faith as the U.S. prelates spent six days in the Eastern European country.

The Sept. 21-27 visit was marked by standing-room-only crowds in the principal churches o' Budapest and Esztergom, by airport greetings from government officials, and by reports in newspapers and the state radio and television service — all signs of an improvement in Church-state relations in recent years.

Noting that change, Archbishop Bernardin, in a prepared statement issued at the end of the trip, also pointed out that the government continues to restrict the religious freedom of the people in many ways.

At the beginning of their visit, the two U.S. bishops spoke to a delegation greeting them at the airport, which included Laszlo Cardinal Lekai of Esztergom and six other Hungarian bishops, U.S. Ambassador Philip Kaiser and two officials from the Hungarian state office for church affairs.

"The isolation of nations should be a thing of the past," Cardinal Krol said, "but the task of fulfilling the God-given duties of the Christian life and of remaining loyal to His Holy Catholic and apostolic Church always remains with us.

"Such a task is not easy for us," he continued, "and by no means do we think it is for you. Seeing each other better, exchanging views on these different problems, however, eases the burden, creates more respect toward each other, and brings members of the mystical body of Christ closer to each other."

The next day, a standing-room-only crowd of almost 3,000 jammed the cathedral of Esztergom to see Cardinal Lekai, the Hungarian primate, give the two U.S. bishops relics of the saint whose name America bears.

At the end of a concelebrated Mass, Cardinal Lekai gave Cardinal Krol and Archbishop Bernardin large reliquaries with relics of Blessed Emerich son of St. Stephen of Hungary. Italian geographer Amerigo Vespucci, who gave his name to America, was named after Blessed Emerich.

"I admire you, I embrace you, I love you," Cardinal Krol told the congregation. "While we have received treasures and have seen treasures in your cathedrals and museums, you — the people — are the greatest treasure of Hungary."

In his homily, Archbishop Bernardin said: "We celebrate the same Eucharist that was celebrated here a thousand years ago, the same Eucharist that was celebrated at the Last Supper 2,000 years ago.

"Social structures change, societies take new shape, governments sometimes support, sometimes resist, sometimes ignore the Church, but the Church remains," the Archbishop continued. "No matter how much societies change, the human spirit searches for and needs and even demands the light of revelation, the good news of the Gospel.

"Your vocation," he told the congregation, "is to remain steadfastly devoted to your Catholic faith. It was purchased at great price in ages past and so through the ages has been greatly prized by the Hungarian people. But our faith is not a museum piece. It remains now as it has always been a living faith that shapes our lives and gives meaning to all we do."

In the course of their stay, the U.S. bishops visited three seminaries, Catholic schools, a library research center for scholars, a Christian museum and a home for retired priests.

The schools they visited are six of the eight Catholic schools permitted to remain open in this nation of more than 10 million.

At a Catholic girls' high school in Budapest, 17-year-old Piroska Bobar, a boarding student from Philadelphia who is completing high school in her parents' native Hungary, greeted the bishops in English and translated their greetings.

At the archdiocesan seminary in Esztergom, Cardinal Krol told the 40 seminarians that priests are not alone in their ministry. "We are one with Christ, the Good Shepherd, and one with every priest throughout the world, with every priest throughout history, in the one priesthood of Jesus Christ."

CZECH MASS
EVERY SUNDAY
at St. Procopius
in Chicago,
at 10:30 A.M.
with Hymns and
Sermon in Czech